

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27. јануара 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, седите.

Да констатујемо да је присутан:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Окривљени: Ђукић, Медић, Боројевић и Шолаја,**
- **Браниоци адвокати: Звонко Радовановић, Мирослав Перковић, Саша Петровић и Ђуро Драгић и Миланка Ђорђић.**

Да ли можете да позовете сведоке да видимо ко је дошао?

Добар дан. Томић Милован, је л' тако? Дмитровић, то сте ви? Нема више никог? Добро. Сачекаћете, ја нисам знала ко је дошао. Нека остане Томић Милован овде у заседању, наставићемо са испитивањем сведока.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАВАЊЕ СВЕДОКА

Пред судом је сведок **ТОМИЋ МИЛОВАН**, са подацима као на записнику од 30.11.2007. године. Да ли има неке измене у вашим личним подацима у односу на 30. новембар 2007. године кад сте били код истражног судије?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да, било је – Војвођанска 85.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема измене, је л' тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Измене има?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Илинци, Војвођанска 85.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ви оставили неки телефон овде исто у нашој служби?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде окривљене?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' познајете окривљене све?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте можда у свађи са неким од њих?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте у свађи можда са неким од њих?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питање које би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пред вама је текст заклетве па вас позивам да прочитате тај текст и да тако положите заклетву.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Је л' могу ја да изнесем пре заклетве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам имао претње телефоном убиством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Пре него што сам оно био кад сте отказали два пута. Значи, старац и баба су исто имали претње, ја не знам од кога је, значи звано је са сакривеног броја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да вас замолим, ми смо овде због услова у овој судници морали да отворимо прозор па морам да вас замолим да мало гласније да говорите. Друго, ми ћемо у сваком случају вас да испитамо као сведока, па вас молим да претходно ако хоћете да положите заклетву или не, онда ћете детаљно да нам објасните шта је било с тим претњама, да прочитате заклетву или не?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте онда заклетву.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, пре него што почнете да дајете исказ, ја сам обавештена о томе да сте ви имали неке претње тамо оно први пут кад сте били. Ви сте нешто нашој Служби овде за помоћ и подршку сведоцима

испричали. Кад је то било, шта је било, кад је дошло до тог позива, преко дана, ноћу, кад?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Зван сам телефоном на мобилни телефон и звано ми је, пошто сам ја код жене у кући и звано је њима и претито њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Баби и старцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми ви сте мобилни телефон дали овде истражном судији кад сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' промењен тај телефон?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали некада раније после овога догађаја, односно од 1999. године па све до тамо кад сте били овде 2008. године? Јесте ли имали неке претње?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему се састоје те претње, шта је речено, ко је рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па било је вулгарних речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, морам да вас замолим.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Било је вулгарних речи, значи кад ми је звонио телефон, значи звано је с «# (тараба)», «** (две звездице)» и «# (тараба)», сакривени број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, морате мало гласније да причате, ја вас не чујем, неће се чути ово што снимамо, прозор је отворен. Браниоци ево не чују. Позвао вас је неко са скривеног броја?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекао је шта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте се ви јавили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Рекао ми је ће ми расти коров из кичме и да ћу бити убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће да вам расте коров из кичме?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било једном, два пута, више пута?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И онда сам ја с њим ступио у разговор, успео је да ме испровоцира и онда смо псовали један другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то неки мушкарац или нека жена?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да, мушкарац, а женска се смијала и она је добацивала њему и говорила му да као реци да је смрад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И разговарали сте неколико минута, пола минута, колико?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Пошто ме је успео да пуно испровоцира, значи уместо да сам прекинуо, ја сам са њим ушао у дуел са речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су биле озбиљне те претње ако се ви псујете тако телефоном?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су то биле озбиљне претње ако сте се ви тако псовали на крају?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ја мислим да је озбиљно, значи није неозбиљно ако вам неко каже да ће вас убити онда је то озбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било још неких претњи, касније?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па је, звани су женини – отац и матер и претили да ће бацити бомбу и спремите паре за сарану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истих тих дана као и овај први позив?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је све то отприлике било, да ли знате отприлике месец?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам тачно датум и онда сам ја отишао у СУП у Шид, тражио сам да контактирам са командиром и онда су ми рекли да се постави локатор. Значи, то је њихов одговор био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је л' постављено то?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам такође звала после тога, ви сте обавестили овде нашу Службу, па сам ја контактирала и добила неку информацију, као повратну информацију да они углавном су испитали, проверили итд., и да то су примили к знању да ви имате неке претње и да се бојите. Хоћете да ми кажете колико сад то има значаја овде за наш поступак, односно да ли ви можете или не можете да сведочите и да ли мислите да уопште те претње имају везе са овим овде или са неким другим стварима у вашем животу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, да ли те претње ли мислите да имају везе са овим овде и вашим сведочењем или то има везе с нечим другим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам био исто хапшен за новинара Аксентијевића, значи узиман ми је брис и ишао сам на детектор лажи, нико ми се није извинио, значи шта то треба да значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ове претње које сте имали телефоном, да ли мислите да то има сада везе и значаја са овим поступком, са овим сведочењем овде или са тим новинаром или има везе с тим Аксентијевићем и то?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја, значи нити сам, нити знам ко је он, гледао сам да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам знате ви коме ми овде судимо, овде овај поступак против кога се води?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' знате поводом ког догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам да ли нешто у вези тог вашег сведочења овде има везе са тим претњама или се ради о некој другој ствари?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви сматрате да вам овде у поступку требају неке мере заштите? Наша служба вас је упознала с тим.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: За сада не би било лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које мере мислите да вам за сад требају?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи, ја не знам које то мере треба да буду, значи чим ми се прети убиством то морају бити неке, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам је л' ви мислите да има везе с овим што ћете данас да нам испричате, или има везе са тим Аксентијевићем?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта мислите?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам, јер ја сам био и случај Сребреница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Случај Сребреница и зато сам био испитиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ја оно што могу је да наложим и да тражим од полиције да провери да ли те претње које су вам упућене телефоном имају неке везе с овим што ћете ви данас да нам кажете и с оним што сте рекли овде 30. новембра 2007. године, па да уколико има видим шта ту може да се уради. Оно што се тиче неког другог дела вашег живота, ја не верујем да ћу моћи тако да бринем о вама нити ово веће. У сваком случају са тим претњама које сте имали морате да упознате надлежне органе тако што ћете поново да одете у полицију и да кажете њима шта је све то било, када је било итд.

Да ли сада можемо да пређемо на разговор о овом догађају у Подујеву 28. марта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Може. Је л' могу ја да седнем пошто сам ја срце оперисао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете, али морате да причате мало гласније.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми где сте били ви 28. марта 1999. године?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: 28. марта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Био сам доле у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет вас подсећам да причате мало гласније.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву? Је л' сте ви причали нешто поводом тог догађаја истражном судији овде 30. новембра? Је л' сте давали већ исказ?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У вези тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Био сам у Палати правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам овде пред судијом, овде нашим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ту сам био давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се сећате шта сте рекли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу тачно у детаљ да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим хоћу да вас питам да ли остајете сада, ако би причали о том догађају, у свему код тога што сте испричали истражном судији?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада причали истину оно што се догодило?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћете да ми кажете с ким сте били ви тада у Подујеву кад сте изашли из аутобуса?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем с ким?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: С ким сам био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим с ким сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па био сам са људима које сам знао, значи то је био Ђукић Жељко, Мирковић Петар, Ковачевић Никица и Рисовић, значи од тих људи што сам ја набројао двојица су мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Доле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Све вас питам за Подујево?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, крените?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Прво смо у Београду задужили униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крените ви кад сте стигли у Подујево шта је било ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У Подујеву смо били у аутобусима и онда је, ту је било јако пуно људи које ја нисам до тад никад видео, значи први пут су ти људи били и онда је дошло до, неко је рекао да је пуцњава из снајпера и онда смо изашли из аутобуса и стали смо уз један зид, били смо ушли у једно двориште, нисмо се дуго задржали, онда смо ја и Ђукић изашли, онда су цивили изведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су, који сад цивили одједном ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сад ту одједном цивили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Рекли сте ми да причам о Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па ја вас питам одакле цивили ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па цивили су тамо били, било је цивила, било је формација пуно, говорим на полицијске формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми вас слушамо, ви причате.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па прекинули сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам одакле цивили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па из кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из којих кућа, објасните нам то мало?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ту је била једна кућа велика и одатле су цивили и онда смо ја и Ђукић изашли и онда су викали да враћамо те цивиле назад. Ја и он нисмо враћали те цивиле, после 5 до 7 минута је дошао Дмитровић Петар, Ковачевић Никица, Рисовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су дошли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су дошли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Како одакле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су дошли? Где су они то па су дошли код вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Из неке куће код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Онда је Рисовић ишао да тражи кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било с том кућом из које су дошли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па с том кућом што је, ту су враћани цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Враћани ти цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кућу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви шта радите?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја и Брка смо стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега? Испред чега сте стајали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Испред куће једне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту или на улици?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: На улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се то види с улице кућа?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гледате, је л' има ограду или нема ограду?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има ограду или нема ограду?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи, видела се та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се види од куће? Који део куће се види?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Та кућа је имала велики амфор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то амфор?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има врата или нема врата?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Имала је врата гвоздена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви гледате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И ми смо гледали, онда смо ја и он како смо стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који он?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ђукић Жељко. Ми смо стајали ту и онда су дошла два припадника Посебне јединице полиције и набили су нам митраљезе у стомак мени и њему. Онда је један с ПКТ-ом разбио излог, исто припадник полиције и ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су вам набили молим вас митраљез? Како су вам набили митраљез у стомак?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Лепо па су викали да их ми терамо назад, он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога да терате назад?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Те цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте хтели?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ми смо имали пушке о рамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај митраљез шта је било с тим митраљезом у стомаку?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па шта је било, значи они су нама рекли да терамо то назад, ми нисмо хтели и онда је један други с митраљезом исто из ПЈП-а разбијао те излоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али како се завршио овај догађај када вам је митраљез уперен у стомак, то вас питам?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ми смо остали ту напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим како је човек одустао од тога? Ставио вам митраљез у стомак и шта је урадио?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Онда су они псовали и вређали и онда су те цивиле враћали ови назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па Демировић је био први, значи било је ту више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био ту можда Лукић Златко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Лукић Златко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то? Добро. А Кинез?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Кинеза знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био он ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић Драган?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Он је био стајао уз мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он стајао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Уз мене, уз ограду неку што је била ограда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је стајао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тада и онда су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када тада, у ком тренутку?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Кад су ти цивили, кад је значи дошло до тог свега и стајао је Медић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Медић Слободан?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био Медић Слободан?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Медић Слободан је дошао да преузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Задатке, у команду је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је отишао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад у то време кад се то све дешавало. Био је и Цветан, био је Зицко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то Зицко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Шолаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви упознали њега?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Много, јако дуго, много још као тад је имао можда 12 или 13 година кад је био у Немцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви можете мало гласније да причате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У Немцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле знате Ђукић Жељка?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па знам га из Бановаца, знам га и овамо јер сам долазио код њега кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви пријатељи?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је Ђукић Жељко изгледао тад?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У то време? Па био је велик, имао је 156 кила, имао је дугу косу у то време. Сад нисам сигуран да ли се ошишао кад смо. Мислите на Подујево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, све сада када причамо, причамо о Подујеву 28. марта. Да ли се ви осећате добро?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви чујете добро?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви разумете шта вас питам?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких проблема?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: За сад не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не одговарате, има ли неког разлога да не одговарате? Ако на неко питање нећете да одговорите реците нећу да одговорим на то питање јер то мене излаже кривичном прогону, све остало

немојте да понављате оно што вас питам, сконцентришите се, питам вас за Подујево. Значи 156 кила је имао? То значи да је сада ослабио Ђукић Жељко?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па је јако пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дугу косу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Што се ја сећам, значи за њега није била униформа, имао је само неки мантил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Питам вас за косу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: За косу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете имао је дугу косу? Је л' имао бркове?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад? Не знам зато што га дуго знам, не могу се сетити да је баш тад имао бркове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А браду?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја мислим да јесте имао бркове и браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете за униформу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Униформу није могао наћи број за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису могли број да му нађу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' имао Цвјетан Саша нож можда неки?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је носио нож?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: На десној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то неки карактеристичан нож или неки обичан?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте велики нож. Значи, то је било карактеристично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли познајете Медић Драгана?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је он изгледао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад исто је имао нож, имао је мараму, униформу је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косу, браду, мислим дугачку косу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу сад да се сетим на том терену да ли је и он и брат су носили косе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао Боројевић Драган?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Био је ошишан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па нормално ошишан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нормално ошишан?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Као што сам ја сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' имао он браду, бркове?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Колико се ја сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто као други?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па имали смо америчке униформе дводелне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прслуке?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Прслуке нису имали сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле ви знате Боројевић Драгана?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па знам га из шкорпиона, из Ђелетоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте у шкорпионима од када?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Од почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када? Јесте ли били на другом терену на Косову?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Косову на другом терену је л' сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли примали плату?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали стаж?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте имали стаж у радној књижици?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А плату сте примали од кога?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја то не знам плата је донета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим је л' сте ви били у саставу полиције, САЈ-а или сте били овако?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ми смо били резервни сасав САЈ-а а плату ми је донео баш лично Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је рекао да сте резервни састав САЈ-а?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Сви су говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сви?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ти што су били у «Шкорпионима».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример ко? Кад кажете сви увек кажите она имена којих се сећате и онда можете рећи и други.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу сад да се сетим имена. Значи, ја сам у «Шкорпионима» био тад кад је троје смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште вас сад нисам чула. Прво смо...?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Прво смо били обезбеђење нафтних поља, значи у пратњи камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустите историју. Мене сад интересује Косово, ко је рекао да сте ви резервни састав САЈ-а? То вас питам? Је л' то рекао командант или ко је то сви?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па тад у то време да би ти ишао са полицијском формацијом, ниси могао да одеш самовољно, значи морало је бити организовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је вас организовао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ту не знам ко је директно организовао, али знам да је Боца је, значи пошто смо били тамо у шкорпионима и онда смо се скупили и ишли, сад не могу да се сетим је л' то био први или други терен кад смо ишли аутобусима, ишли смо на обадва терена аутобусима и један терен смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас питам ко вам је саопштио да сте резервни састав САЈ-а – командант или неко други? Је л' вас пратила полиција?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад је у центру Шида смо се седали у аутобусе. Значи, било је полиције ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви мени кажете да сте ви на Косову били у резервном саставу САЈ-а?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама био командант?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па мени Слободан је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неке одељење или водове?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Командири водова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим командири водова, командири одељења и све то мислим на Подујево 28. марта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па Олујић Рајко је био командир једног вода. Мени Драган је био командир другог вода. Онда је био, а командири одељења, било је по водовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Ђукић Жељко командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић Жељко да ли је био командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Вода? Био је кад смо се вратили у Пролом Бању тад је Боца њега позвао и тада је Драгана сменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одељења је л' био можда командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Био је он командир одељења и Пера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Дмитривић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир одељења је био Ђукић и Петар Дмитривић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да. У који сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком сте ви били? А код ког код Митровића или код Ђукића сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам био код Брке, био сам ја, Ковачевић Никица, већином то су били људи који су једни друге знали тако смо, али то није било значи, ми смо њега на командира одељења да он буде командир одељења више је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га изабрали, није постављен?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не. Он је кад смо вратити у Пролом Бању онда га је Боца звао и имену овог командира вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми колико сте ви били у Подујеву дуго?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сати сте провели у Подујеву или минуте?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Подујево, па та акција што је била предвиђена, ми смо дошли тамо аутобусима. Прво смо стали, шта ја знам та улица како се звала, стали смо ту и онда смо изашли из аутобуса, вамо је били плавци у једној кући и тамо су били неки што су неки транспортер, шта ја знам шта су радили, варили и преко пута нас је била месница и ту смо изашли а преко пута је била апотека и нека продавница, гвожђара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све био тада с вама у друштву када ходате тако и видите све?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тог момента?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу се сетити тачно свију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па тог момента смо кад смо значи изашли то из аутобуса онда смо ја и Медић Александар изашли и гледали тог бика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте гледали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Бик је био заклан и оно живциран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ко нас овде интересује? Нас овде интересују неки цивили који су побијени. Ја ћу да вам прочитам. Је л' знате ко је Никола Ковачевић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па он је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је стајао с вама и ходао с вама по Подујеву?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па он је био, значи ја сам рекао кад смо ја и Брка то изашли, значи ја мислим он је исто био код Брке, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' изашао он с вама и ишао од аутобуса до тих кућа Никола Ковачевић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Гледали смо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' гледао он бика?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте шта је Никица Ковачевић нама рекао овде. Је л' га Никица зовете? Видите шта је он нама рекао кад је био. Каже: «Па с Томић Милованом, ето прекјуче смо били заједно ту. Он исто има, рекао је шта зна он ће рећи, он више то не може у себи издржати, а сад шта ће он рећи ја то вама не могу». Значи, нама је већ Никола Ковачевић наговестио 12. новембра да ви више не можете да издржите, да сте ви тамо нешто видели, да ви нешто знате и да ви то нама хоћете овде да кажете. Ја сам вас упозорила да све што знате морате да кажете и да ништа не смете да прећутите. Значи,

оставите бика на страну, оставите варење камиона на страну, крените на цивиле, па ми кажите одакле ти цивили ту, шта се то ту десило? Причајте ми оне битне ствари, значи ко је био с вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја хоћу да вам испричам значи све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обратите пажњу на то да пред собом имате једно име и псеудоним, па нећете говорити то име када будете излагали већ ћете се користити изразом П-1. Значи, када сте ту изашли из аутобуса, разгледали ту шта се дешава са тим и ту је Медић Александар и тако даље и ви све то гледате шта се даље дешава?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ви ме прекидате, ја сам хтео да вам испричам, значи од те улице док смо дошли до те куће, међутим, ви мене прекидате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас заиста интересује овај догађај, али такви детаљи као што је разгледање излога у коме је заклани бик нас за сада у овој фази поступка заиста не занима. Значи, такве детаље који нису важни прескочите, пробајте да се сетите оних детаља као када вас питам ко је ушао у коју кућу, ко је изашао одакле, одакле ви гледате да се цивили враћају итд., то нас занима.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам хтео да вам све испричам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сад крените и почните да причате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи, одатле сам отишао и Ђукић је стајао и ја сам дошао код њега, он је стајао с моје леве стране, ја сам стајао с десне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, на улици, у дворишту, испред аутобуса?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи на улици смо стајали, међутим, ви мене стално прекидате, ја не могу да онда, значи не могу, нисам ја компјутер и после 5 до 7 минута долази Ковачевић Никица, долази Дмитровић Петар, долази Рисовић и долази Ђока Чикин и ми стојимо ту, значи окренути смо леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте окренули леђа?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: На улици госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где гледате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Гледали смо значи тај излог што је овај разбио и то што нам се издешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тада Демировић Дејан, значи носио је шљем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ви сада мене? Је л' ви имате ту неки папир испред себе?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Госпођо, ја морам да кажем ко је први био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте сад. Ми ћемо сада у овој фази да направимо једну паузу, за то време ви ћете да размислите о упозорењима која сам вам дала, да се сконцентришете, имате пред собом папир, да се саберете, уколико се нечега бојите да поразговарате са нашом службом, видећемо се овде, сад је 10:16 у 10:30 и онда ћете да нам причате оно што је битно. Значи, када кажете стојимо окренути леђима, где су то вама окренута леђа – ка кући, ка улици

итд. Стојимо, то значи у дворишту, на улици, уз сведока сарадника упозорења која сам вам рекла.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 13 минута у 10:17.

Наставићемо у 10:30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је прегледао лекар и добио је неку терапију, да би та терапија почела да делује потребно је неко време од неких 15, 20 или више минута, па смо ми одлучили да наставимо тако што ћемо да наставимо са испитивањем овог другог сведока који је дошао а да Томић Милована оставимо за касније када се буде мало прибрао и када терапија почела да делује, он има и висок притисак и узнемирен је доста, тако да ћемо сада.

Настављено након паузе ради одмора у 10:42.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зовите овог другог сведока. Добар дан.

Сведок Дмитровић Петар, са подацима као на записнику од 27.11.2007. године.

Да ли има неке измене у вашим личним подацима?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на оно кад сте били код истражног судије?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади у међувремену овде са окривљенима?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као од 27.11.2007. године, упозорен, опоменут, заклет, изјављује:

Ви сте позвани овде као сведок. Дужни сте да говорите истину, не смете ништа да прећутите, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Молим вас да прочитате тај текст заклетве испред вас.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије причали оно чега се сећате везано за догађај 28. марта 1999. године. Кажите ми да ли остајете код тог исказа?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У великој већини, ја сам сад још размишљао о неким ствари, не знам тачно и не сећам се која су сва питања била, па видећемо током испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Приликом сада када вас будемо питали, кад нама будете причали о том догађају, имате пред собом једно име, ради се о особи која је овде у поступку заштићена, ми је не зовемо именом, већ користимо њен псеудоним П-1. Уколико будете говорили о тој особи морате да користите и ви псеудоним, значи увек размишљајте о ономе што причате.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми сада где сте били и с ким када сте изашли из аутобуса у Подујеву?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Када смо дошли у Подујево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и када сте изашли из аутобуса?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па када сам изашао из аутобуса, била је једна екипа људи који се познајемо од раније, значи Ђукић Жељко, Ковачевић Никола, Ђоко Милићевић, Сарап Драган, Рисовић Предраг, Медић Драган и тако, то је једна екипа од нас 7, 8 који смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старих шкорпиона?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нису то све стари шкорпиони, од старих шкорпиона смо ја, Медић Драган, Ковачевић Никола, мислим да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић није био раније у шкорпионима?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле познајете Ђукића?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ђукић има родбине у Шидским Бановцима, иначе место у којем сам ја рођен и он је тамо долазио и упознали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Драгана из?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Медић Драган је из Винковачких Бановаца, њега познајем оно од прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' познајете и Боројевић Драгана?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Из шкорпиона, из Ђелетоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шолаја Миодрага?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Шолаја Миодрага упознао ме је мој шогор Рисовић Предраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не могу тачно сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим у Подујеву или у Пролом Бањи или пре овог?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим да је пре терена, не могу да тврдим, али онако површно сам упознао само масом његових пријатеља, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су били они тад у Подујеву?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја и Боројевић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Тад кад смо ми били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је л' су били с вама у групи или не?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, нису били са мном у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Шолаја Миодраг?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па он је мршав дечко онако, кратко ошишан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Боројевић је овако крупније конструкције, исто онако средње ошишан, не знам како бих га друкчије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: А Ђукић је крупан човек, мало пуначкији и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коса, брада?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није имао браду, коса је била нормално онако кратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А бркове?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете није имао браду, је л' имао можда неку браду од 2, 3 дана стару, 3, 4 тако?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сад не знам шта би то значило колико може нарасти брада, не знам, изгледао је уредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја питам за ту браду да ли је изгледао као да се то јутро пред полазак обријао или не?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Драган?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Медић Драган, шта опис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Дужа коса, имао је онако брадицу онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви били тамо, је л' сте имали неку командну функцију тад у Подујеву?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Када смо били у Пролом Бањи мени је речено да ћу бити командир одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам је речено?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па Боца, али сам га ја замолио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Боца рекао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да ћу бити командир одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командир вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није ми говорио уопште за све ко ће шта бити, него ми је једноставно рекао пошто сам ја из старе те групе да би могао да узмем једно одељење, на шта сам ја рекао да ту 90% људи из јединице је нови људи које већином, не да већином него 90% нисам ни познавао, да нисам спреман да узимам себи неке људе које не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још био, односно требао да буде командир одељења?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па требали смо ја, Ђукић, сад још не знам ко је требао бити, знам да смо ја и Ђукић требали да будемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било с Ђукићем, је л' он био командир?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па видите, онда смо се ми договорили да та екипа нас који се познајемо од Ковачевића да ми будемо у једној групи у коме оно, како бих рекао, фактички неће ни бити командира с тим да њега као старијег, оно озбиљнијег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, ко је њега?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ђукића да га слушам, ми смо се, кажем између себе договорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' био ту и Томић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Томић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој тој групи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па био је са нама да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' био Вукшић и шта је он имао, Вукшић Жућа, је л' имао он неку функцију?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: За тог Жућу сам чуо, он иначе није из наше екипе, он је дошао са новосадском том екипом, тај аутобус што је дошао из Новог Сада, ја га прије никад нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био он неки командир?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Он је био командир претпостављам, кажем није нигде читано командир је тај и тај, али претпостављам да је био зато што је долазио тамо по храну за њих ово и оно и био је најискуснији од те групе из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Рајко Олујућ?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим да јесте Рајко био, сад не знам шта да ли командир одељења или командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Драган?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Медић Драган ја исто мислим да је био, исто не знам шта, пошто не знам колико је људи имао, ко је био код њега то нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били за то време Шолаја и Боројевић је л' знате?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: За које време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то мислим у којој групи, одељењу, воду, где су они били?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопарић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми сада јесте ли ви сви дошли истим аутобусом, били сте сви у истом аутобусу кад сте долазили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Три аутобуса је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви и ови људи које познајете – Никола Ковачевић, Томић, Рисовић, Ђорђе Милићевић, је л' био и Ђукић ту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић каже да је возио неки камион са муницијом?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Колико ја знам, ја знам да је возио кад смо из Шида ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, из Шида?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после за Подујево дошли сте у истим аутобусом?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Истим аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте ви седели ту у аутобусу, шта сте радили кад сте дошли?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па кад смо дошли тамо седели смо, временски не могу тачно да кажем, али један период рецимо можда неких 15, 20 минута смо седели ту у аутобусу пошто је Боца отишао, командант наш, је л', отишао у команду да добије наређење где ћемо, шта ћемо, како и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам остао у аутобусу као и сви други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте седели, шта сте радили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па кажем неких 15-ак минута, 20, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' видите из аутобуса неке цивиле?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Из аутобуса не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ходају по улици?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Из аутобуса не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радње неке?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Радње да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има у тим радњама, је л' има нека техничка роба?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Била је и техничка роба, била је и оно сад колико се сећам, да ли месница је нека била, апотека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' узимао неко ту техничку робу и доносио у аутобус?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па видео сам да су неки доносили, само нисам видео у наш аутобус да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неки други?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У неки други да, мада су и други који су тамо били у другим униформама виђао сам онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто узимали?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нове ствари у кутијама?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја претпостављам да су нове ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда шта сте радили после тих 15, 20 минута?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Онда је неко наишао и рекао да изађемо из аутобуса да идемо да тражимо место где ћемо да се сместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не знам ко је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко из шкорпиона?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Неко је викнуо, напољу пролетео крај аутобуса као да сви излазимо, да идемо да тражимо место где ћемо да се сместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: И онда излазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад крените на то кад сте изашли из аутобуса шта је било?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па излазимо из аутобуса и идемо полако једном улицом и наилазимо крај кућа, оно да ли се неко одвоји од нас, да ли наиђемо да видимо да ли има кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да нам кажете који ми?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па наша група која је била, причамо о њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ђукић, Медић, Ковачевић, Сарап, Рисовић и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђорђе Милићевић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ђорђе Милићевић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Томић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Томић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Павловић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ли тада Боројевића и Шолају?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви онда идете? Јесте ли улазили у различита дворишта, куће?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Чисто оно на врата да се види, пошто ми нисмо међу првима кренули чисто да се види да ли има места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вас водио неко?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из САЈ-е?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам овде један сведок који је био у САЈ-у да је он дошао за људе из аутобуса и повео их да би им показао слободне куће?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја тог нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда како знате где да идете, мислим у ком правцу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па насумице тражимо у правцу те улице и насумице идемо, тражимо ово, оно, речено је да у тој улици пронађемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смештај?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Мислим ту се повело, ту је војска кренула туда и куд сви ту смо и ми ишли за њим и идемо полако, кажем оно гледамо у једну, другу кућу, излазе, ту не уђемо, види се да има неко питаш је л' ту слободно, заузето и идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте прошли тако метара и кућа?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико метара сте прошли – километар, два, двеста метара?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Можда ту неких 80-ак метара, шта ја знам 90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у колико кућа сте ушли претходно?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Уђемо, у неку кажем излази па питамо је л' има кога, они кажу има не морате ту долазити и онда смо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: И онда идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: И дошли смо до једне куће која је имала, како бих то рекао, хаустор. Ту до те куће смо дошли и улазимо у тај хаустор. Када смо ушли унутра видели смо да ту има већ доста војске у различитим униформама, између осталог и наших људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које још униформе?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па било је ове маскирно плаве, било је и ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' имају неку ознаку, полицијску или коју?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Има, писало је «полиција» на њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је ту људи отприлике по вашој процени?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па не знам, у том дворишту је било неких можда 30-ак људи, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили у том дворишту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Дошли смо, кад смо већ ушли унутра видимо да је ту гужва нека, ајде да погледамо шта је, зашто је така гужва и оно погледамо преко рамена, пошто су ту били видимо има тамо још у дворишту војске и видимо има неких цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили, мислите на жене, мушкарце, жену, на кога мислите?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Жене, деца, старци, ето на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па не могу тачно рећи, можда 7, 8, 9, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде ти цивили, шта раде ови војници?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Цивили стоје ту на дворишту, а војници ту су око њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ви шта радите?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па ми смо били ту на, јер почетак, крај тог хаустора и гледамо шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко ту гледа с вама?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је гледао с вама?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па били смо ја, Ковачевић, та наша екипа која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић је л' био ту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сарап?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарап Драган?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Драган је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим да он је ишао горе да се попне пошто до тог краја хаустора била је нека врата су била, не могу тачно сад ја да се сетим куда се он попео горе, да се хтео попети на спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је л' се попео?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Је, попео се али је брзо сишао после неког извесног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сишао ту код вас?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже је л' слободна кућа?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Каже да горе је да су собе празне, да нема никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све то колико траје?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па неких пар минута, ја не могу тачно сад да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видите, горе јесу биле те собе празне, али пошто је ту било пуно војске, тих цивила ми видимо да немамо ту шта тражити пошто је њих пуно, ми се враћамо назад на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се све враћа на улицу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Враћам се ја, Ковачевић, Ђукић, Томић, Сарап, Милићевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Божић Синишу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да ли има неки надимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има Цици?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Цици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био он тад с вама?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, њега не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић Жељко, Томић Милован, био је Божић Синиша звани Цици, он није ништа контактирао с тим цивилима само стајао са стране итд. Драган Медић је ту био и ја сам ту био, Никица, Перо Чубра, Дмитрић Петар, то сте ви, био он, Сарап Драган итд. Ви се Божић Синише не сећате?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је било даље са тим људима? Јесу ли људи остали ту, је л' ви прилазите тим људима?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не. Па не већ је гужва тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте рекли нешто некеме ко је ту око тих људи, шта им раде ови други војници који су око њих?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја нисам никог питао шта им раде, видите ми смо дошли ту, значи кад смо дошли сматрали смо да неко треба да нам обезбеди тај како бих рекао смештај и нормално да ми уђемо у те куће за одмор пошто целу ноћ смо чистили то оружје и били смо уморни. Наш задатак нити је био да контактирамо цивиле ни да, мислим једноставно ми смо само требали да уђемо у празне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ви сте ушли у двориште и ту су цивили? Шта се дешава с тим цивилима? Ко стоји ту поред њих? Је л' стоји полиција или ваша јединица или САЈ или ко?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Било је из наше јединице, из САЈ-а да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' их претресају? Је л' држе уперене пушке, шта раде?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Пушке су држали нормално, то су жене, деца, колико сам ја видео није нико држао пушке уперене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су их претресали?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: То нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се сећате неког ко је стајао ту поред њих, је л' сте препознали неког?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Поред тих цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Препознао сам само П-1 и то из разлога оно што ми је запало за очи што је носио шлем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' видите ту у дворишту Шолају и Боројевића?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ви видите те цивиле, констатујете да има много људи у дворишту и шта онда радите?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Сматрамо да пошто њих већ има доста, сад зашто их скупљају ту, зашто не и ово и оно, немамо шта да тражимо ту да изиђемо напоље па да пробамо негде другде да нађемо слободан смештај и излазимо напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заједно?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' није нико претходно изашао, ишао до аутобуса, да је одлазио да узме ствари и нешто? Је л' сте већ нашли били ту кућу у коју ћете се сместити?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, нисмо још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте нашли?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па кад смо изашли напоље при изласку напоље, ангажовали смо овога Рисовића да нам, да оде према аутобусу, према аутобусима, значи према назад да нам проба наћи можда је неко изишао, можда се нађе, а ми ћемо пробати ако успемо да видимо према напред тамо да ли ће бити шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: И изишли смо напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заједно?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па не могу тачно сад да се сетим да ли сви заједно, ја чак мислим Ђукић први да је изишао, Ђукић и Томић, а ми остали онда да смо полако оно самоиницијативно излазили напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је онда све тако изашао напоље?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па кажем Ђукић и Томић међу првима, да излазим ја, Ковачевић, Рисовић, Ђока Чикин излазимо и ту Сарап Драган и излазимо и како излазимо тако договарамо са Рисовићем да оде доле да потражи ту кућу, да потражи неку кућу ако има случајно празна, ако смо прескочили или неко је изишао из којих разлога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: И тако смо изишли на улицу, Рисовић је кренуо према доле према аутобусима а ми смо стали ту, значи наспрам тог хаустора на цесту и са ове друге стране, значи Рисовић је отишао према аутобусима али с ове друге стране ишло је војске, пошто је ту нон-стоп

циркулисало војске, само нас је било 120, 130, 150 не знам тачан број, онда плус САЈ, плус милиција, плус ово и оно, онда овако неко ко наиђе па питаш је л' има горе места и у међувремену наишао је овај Мићо Љубобрадовић, који је иначе исто један од старијих тих шкорпиона, па сам га питао, а он је ишао од горе, питам га је л' има горе слободних места, па каже то је, све је то заузето, нема ту места ово и оно, мада искрен да будем колико ми се тражило, ишло горе да видимо за те куће, ја сам увек сматрао уколико и не нађемо нешто да Боца кад дође кад он узме неку кућу да ће за нас увек бити места са њим, пошто нас је знао, са њим сам од почетка оно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и после тог разговора са овим Мићом?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: После тог разговора са Мићом, окренуо сам се у овом правцу према аутобусу и ту на цести сам видео онда цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде они?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Иду према, значи иду према овој кући у којој смо ми били пре тога, јер ми смо ту напољу, на цести и видимо од доле неких можда 15-ак метара, 10, 15 метара од те куће они иду према тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су на улици или у кући?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: На улици да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се они нашли на улици?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не знам како су се нашли и мени је било чудно пошто сам ту крај њих видео овог сведока П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он ради?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Иде према тој кући крај њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' иде још неко?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Исто има значи плаваца и ових и оних шта ја знам. На крају крајева ту циркулише те војске, то тачно не може ни човек да види ко у ствари њих води, а ко случајно пролази крај њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' их они воде, неко их води или они иду добровољно, је л' их неко гура?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нико их није гурао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' неко виче нешто?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ништа није викао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они је л' запомажу, кукају?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Оно ишли су нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та галама у дворишту каква је била?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била онда та галама у дворишту то кад је та гужва, ти цивили то што гледате преко рамена, је л' ту неко нешто виче?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па није није, све је то било нешто у неком како бих рекао нормално и разговор између људи и ово и оно, нисам примећивао неко да се конкретно неком цивили обраћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' виче неко побиј то, враћај то?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, то нисам чуо, то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' се враћају они ту у двориште?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да, они улазе у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико њих, сад је л' видите већ?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видите, ту је испред, ја кажем ту је циркулација велика, ја исто сам могао набројати неких можда 5, 6, не знам, 7, 8, не знам тачно, али велика је ту циркулација, још је ту доста људи на том ћошку, на том стоји и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али од пропадника ваше јединице препознајете само П-1?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Тачно, пошто ја кажем сви ови који су били – ја, Брко, ово и оно, то је десетак људи и има још једно 5 људи које сам ја у том тренутку уопште познавао у тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био можда неко ког нисте познавали а да је био у тој униформи вашој?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам је л' био још неко од шкорпиона осим П-1 да га ви можда не знате како се зове?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, не знам, нисам вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било још припадника?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Кажем, тачно то не може да се види када то циркулише да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је л' сте ушли ви да видите шта се даље дешава у дворишту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта сте радили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Од доле, од правца аутобуса нас је звао Рисовић да је пронашао неку кућу тамо да можемо да се уселимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: И ми онда шта ћемо, видимо да овде нема, тамо сам питао овога да ли има горе, каже нема, хајде да идемо према тој кући па сам рекао уколико и не буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко све креће према тој кући?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Идемо Томић, иде Ђукић, иде Ковачевић, ја, Милићевић, Сарап, ја мислим да нисам никог испустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је л' сте стигли до те куће?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесмо, дошли смо до те куће, с тим да Ђукић он је мало овако спорији, он је мало спорије ишао, ми смо мало пожурили, ја мислим ја, Ковачевић, да ли је Ђока Чикин не знам тачно да видимо шта има тамо, да видимо је л' може ту да се буде и онда кад смо дошли ту до те куће Рисовић нам је показао која је кућа, ми смо ту на тренутак ушли, не знам тачно ко је са мном ушао, ја мислим да је Ковачевић, не могу сад са сигурношћу да тврдим. Кажем, сви смо кренули оданде и ушао сам у ту кућу, али то је било свега 10, 15 секунди како сам ушао да видим само што сам онај рап оставио па да погледам у дворишту тамо пошто није било стварно никога и чуо сам неки кратки рафал и ја изиђем напоље да видим шта је, јер оно чуло

се и пре тога оно пуцњава али појединачно оно чак и кад смо у аутобусу били, зато смо једва и чекали да изиђемо из аутобуса и кад сам изишао напоље из те куће, таман ме је Ђукић и Томић и Сарап дошли су до те куће и неко од њих, мислим чак Томић да ми је рекао, нисам сигуран, да убише неког старца, на шта ја нисам ни обраћао пажњу пошто нисам видео нити сам могао видети у близини где је то, нити сам обраћао пажњу и кажем после тога ту смо нешто мало причали, е онда се чула рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па из правца тамо отприлике одакле смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ми смо стали, ја сам чак мало био се и уплашио шта је ово и оно, нисмо знали шта се дешава, стајали смо тамо и видело се да тамо из тог правца негде да излази војска из једне куће. Е, сад да ли је тачно то та кућа где су ти цивили били, да ли суседна кућа, не знам тачно, али углавном ту отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам само отрчао да узмем онај мој ранац да га узмем пошто предосећао сам да нешто није у реду и у међувремену је наишао неко од припадника САЈ-а и ту нас је постројио и рекао је да сви станемо, нешто је нас било ту, било је још оних који су значи пролазили, циркулисали ту и ту нас је постројио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је л' дошао ваш командант да вас постројава?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' дошао ваш командант?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Он још није био дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Шта са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' су дошли ту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, аутобуси су ту остали на том месту где смо и паркирани. То се одвијало у свега кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се одвијају даље неке активности у том дворишту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У којем дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том одакле сте видели да улазе цивили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па види се тамо да је нека гужва и кажем ми смо овде постројени, ми видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има неко санитарско возило, је л' неко износи нека тела?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Санитарско возило је дошло било после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте видели?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видео сам то возило пред том, пред тамо двориштем и нормално код њега је било доста војске је л'.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' неко носио нека тела?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: То нисам видео, било је окружено то возило са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви тачно били у моменту када сте чули тај рафални пуцањ?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ту отприлике, значи како је цеста ту близу цесте како сам изашао из овог дворишта што је нашао овај кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рисовић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Рисовић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с вама је био?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био с вама?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад стојите ту само што сте изашли из дворишта је л' био изашао још неко или није?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Само сам ја са Рисовићем и ја мислим Ковачевић Никола и ушли у то двориште да видимо да ли има ту места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким стојите ту? Је л' сте стајали још са неким ту на улици?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па Ђукић и сви ми, значи сви који смо били ту у тренутку кад се десила та рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде Ђукић Жељко да Никица Ковачевић, то је Никола Ковачевић, је л' тако и ви да сте истрчали из тог пролаза где су били цивили и да сте дошли до њега који је био на улици, па онда да сте изашли из тог дворишта поново на једно питање и каже кроз тај амфор где се мора проћи да се изађе на улицу, дакле ради се о том дворишту где сте видели цивили, где су они после тога враћени са улице, кроз тај амфор где се мора проћи да се изађе на улицу они истрчавају, ја сам зачуо пуцњаву која је мене повукла да погледам на ту страну, угледао сам Никицу и овога како се зове Петра Дмитрића, Рисовића, не знам да не набрајам сад људе, не могу се сетити који су истрчали из тог дворишта и знам да нису пуцали јер пуцњава и даље траје, а они су били, ја их гледам напољу где трче, ја сам то рекао сад, ја не знам па поново питајте. Ђукић каже да сте за време док траје пуцњава ви истрчавали управо из тог пролаза.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Где су цивили били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја се не сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте чули шта вам кажем?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да, ја чујем шта ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово није тачно?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја се не сећам, кажем да је тачно, ја сматрам да је то било у другом дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда га пита пуномоћник оштећених, значи они су изашли пре пуцања, а он каже 4 секунде пре пуцања, да тачно прецизирамо,

каже ја сам се окренуо кад сам зачуо пуцањ и угледао њих двојицу у групи која излази буквално истрчавају из тог дворишта?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сматрам да је то из друге куће било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сматрате да је било из друге куће?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: По мом сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја вам кажем шта каже Ђукић. Је л' сте ви непосредно кад је почело пуцање истрчали из тог дворишта?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја јесам истрчао из тог дворишта, али мислим да нисам из те куће, него из друге куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви били ту у близини цивила и ових људи који су ликвидирали те цивиле непосредно пред пуцање?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ми смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте били у том дворишту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да, пред пуцање, али смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током пуцања, кад је почело пуцање је л' сте излазили из тог дворишта?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, не, ми смо прије пуцања изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда Ђукић ово каже?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ми смо прије пуцања изашли из тог дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где су били цивили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени сад кажете да сте били у неком другом дворишту које је нашао Рисовић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да, па ја кажем ми смо изашли из тог дворишта, кренули према тој кући што нам је Рисовић нашао, ушли у ту кућу и онда се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И током пуцања?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Излазимо из те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из које те?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Из те друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били или из те друге?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, не, из друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али Ђукић каже да сте из ове куће изашли?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим да је овако било, по мом сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви видели како су цивили постављени и како неко држи пушке уперене у њих?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, нисам. Војска је била око њих, али нисам видео да неко држи уперене пушке у њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим, када је био овде Никола Ковачевић он је разговарао са, односно постављао му је питања Ђукић Жељко па каже «Ти и Пера Чубра сте после мене остали у дворишту», каже Ђукић Николи Ковачевићу. Је л' сте остали, ево видите да он то понавља, заправо произилази да сте ви и Никола Ковачевић ту били и видели, односно нисте гледали баш

до краја тај догађај, али у сваком случају почетак пуцњаве и онај моменат непосредно пред пуцање да сте видели?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја и јесам рекао да Ђукић и Томић да су први изишли из тог дворишта, али исто тако да смо ми после њега изишли из тог дворишта, али још није било пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у моменту пуцања нисте излазили из тог дворишта или јесте?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нисам излазио из тог, ја мислим да сам излазио из другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите, је л' јесте из другог или нисте?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Слушајте по мом сећању како се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се даље дешава ту се постројава, ту су та возила, ту је гужва, војска, а ви шта радите?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ми смо ту постројени и у међувремену наилази Боцо с овим човеком који нас је постројио, са њим нешто разговара и каже да идемо у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и је л' сте ви у истом аутобусу овде са окривљенима?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Исти да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се ту постројавали је л' сте видели Боројевића и Шолају?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драгана?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукића?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видео сам га да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је л' сте ушли у исти аутобус?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је ко сео?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам седио ту негде при крају аутобуса ја и Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: А Ђукић је седео колико се сећам на почетку аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Драган је л' ушао у аутобус?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте запазили њега, нема га на постројавању?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Њега сам запазио пред аутобусом, пред улазак у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте га видели следећи пут?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боројевића кад сте ви уопште видели?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видео сам га у Пролом Бањи, видео сам га само на путу кад је ишао, сад где је он ишао ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком путу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па на том путу кад смо оно ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добри и шта се даље дешава у аутобусу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па ништа, ми смо ушли у аутобус, знате како раја, овамо, тамо, ово, оно, прича свако са сваким, ником није јасно зашто одлазимо и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било неке приче да је неко убио неког?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У аутобусу није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' неко негодовао, викао, питао ко је пуцао у децу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Галама се чула али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули и разазнали да нешто прича Ђукић Жељко?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драган?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок П-1?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' ви знате Цвјетан Сашу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Упознао ме је Олујић са њим још у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Цветан Саша уопште у Подујеву?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био с вама у аутобусу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: То не могу знати, кажем, ја сам њега једном видио онако кад се обуче униформа не могу знати, мада ја мислим да он чак није био с нама да је он био са Олујићем пошто се њих двојица познају, ја мислим да су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' остао неко у Подујеву или сте се сви вратили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Кад смо отишли за Пролом Бању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Чуо сам да је остала једна групаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Наводно да су залутали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Залутала група?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да, да су се изгубили тамо нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како су успели да се врате после?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Са камионом неким су дошли, како, шта не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' знате неко ко је био у тој групи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим да је то ова група од из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Жућо?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да, ја мислим да је његова група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' можда остао неко од наших окривљених или не?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' знате или не знате сигурно?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: За Ђукића и за овога Медића тврдим да нису а ову двојицу нисам видео тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте их после видели у Пролом Бањи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Шолају?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам један сведок овде да се Шолаја вратио накнадно, да је он био са том групом која је остала?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: За њих не знам, знам да сам га у Пролом Бањи видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам такође један сведок да је та група остала не зато што је залутала него да би завршила задатак?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то рекао командант?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам Боројевић Драган да је он на улици разговарао са Томићем из чега произилази да сте и ви то морали да видите?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не морамо у тој маси ја све видети, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стојите са Томићем, Ђукићем, Рисовићем, Милићевићем?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте ми стојимо али сви смо ми ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој удаљености ви стојите?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па ту смо 4, 5 метара шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар не можете да видите ко с ким разговара?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, из тога произилази кажем вам, пошто сте ви са Томићем да би требало да сте видели Драгана Боројевића кога каже да је Томић Милована срео на улици, не зна да ли је ушао с њим у двориште да је он разговарао са Томић Милованом и ишао са Павловић Бранком. Павловић Бранка ви уопште не знате?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Површно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Површно?

За овим суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОМИЊЕ СЕ **опт. Ђукић Жељко** да не ремети ред у судници током испитивања сведока.

Ђукић Жељко, у настојању да ово суђење приведемо крају користимо сваку слободну судницу па и ову у којој овако мало неформалније него у оној судници претходној седимо. Стога се уздржите од викања.

Да ли сте ви чули шта се десило тада у Подујеву и када и од кога?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Причало се у Пролом Бањи да су неки цивили побијени. Нико не воли о томе не причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се причало ко је то урадио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не. Ја бар нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић Милован је нешто истраживао сам за себе?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не улазим у његову истрагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не улазим у његове истраге, не знам шта је он истраживао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим да је разговарао највише с људима поводом тог догађаја, то вас питам?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па видите, ја сам са Ковачевићем био, са њим сам највише разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Највише с Ковачевићем?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми када сте дошли пре одласка у Подујево, у Пролом Бањи је било организована нека подела оружја?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Оружје је нама стигло у сандуцима, стављено је на ходник у хотелу у коме смо боравили и пошто је то била велика брзина Манојловић је само стајао крај тих сандука и узимали смо оружје које је наишло, значи без неко ко је имао одељење да доведе своје одељење, значи ко је наишао тај је узимао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' неко дели оружје из сандука које је претходно добио од Манојловића? Ђукић Жељко каже да је њему Манојловић дао један сандук и да је он из сандука давао, да је уписивао име, презиме коме шта даје, пушку и да је тај папир о задужењу дао Манојловић Срђану?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Можда је Ђукић водио за нашу групу, али сви други су узимали како је ко стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви тамо дали своје податке и задужили пушку с бројевима?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја колико знам да нисам податак дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми је л' било организовано неко шишање и бријање ту у Пролом Бањи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио, је л' дошао неки фризер или фризерка?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не могу тачно сад да се сетим, неко је од ових што је био са нама неко се бавио тим послом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко ту? Је л' то било обавезно да се обави?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Чујте, препоручивао је оно да ако нема има косу дужу да се ошиша, ја се нисам рецимо шишао, немам ни шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А бријање је л' било организовано или је то било препуштено ко како хоће или је то било ту код тог који ради?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Гледајте, настојало се да нема сад неко неку велику браду, ништа специјално сад да мора то бити избријано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама неки овде кажу да је Ђукић Жељко имао браду, неки кажу да није, а ви кажете да?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на велику браду, него стару пар дана, ви кажете да није?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад сте се вратили из Подујева, је л' била организована нека обука ради припрема за евентуалну копнену инвазију? Знате, био је НАТО и онда је НАТО требао да бомбардује, па после евентуално да уђу копнене снаге, је л' сте ви имали неку обуку да се припремате за те копнене снаге?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је један сведок рекао овде.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: За копнене снаге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и да су се ту обучавали?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Овде у Пролом Бањи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте се вратили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико дана сте били ту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Када смо се вратили из Подујева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па једно 3, 4 дана колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу овде 10, 14, 12 дана.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: По мом сећању неких 12, 13 дана све укупно да смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' неко напустио одмах и није хтео да остане ту у Пролом Бањи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видите, било је који су напуштали, значи и пре самог одласка на терен. Ја конкретно знам неког, један човек је из Сота, тамо је дошао по сина, као мајка му је болесна ово, оно, вамо, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте чули како се зове син?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми тада је л' била организована исхрана у неком ресторану или сте се хранили у собама тако што сте у некој соби задуживали храну, те ланч пакете?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видите, постојала је могућност исхране у ресторану који је био недалеко од хотела тог у Пролом Бањи, тамо смо ишли ово и оно, мада смо ми у хотелу у једној соби имали, значи имали смо једну собу у којој смо имали конзерве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је делио те конзерве?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Те конзерве је делио син од Срђана Манојловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је л' се то, могао си значи да се храниш у соби. Је л' било дозвољено да се излази из соба онако и да се нормално креће или је било препоручено да се борави у соби?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Било је дозвољено, само оно пошто било је бомбардовање, сами међу собом, значи кад смо ишли, значи нико није бранио, него чисто оно да не идемо у неким великим групама да не буде уочљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте ви се дружили ту у Пролом Бањи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па дружио сам се, ту ми је био шогор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рисовић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Рисовић, ту ми је био други шогор тај Сарап, био сам са Ђукићем, ту се картало, био је један стол ту у том холу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте виђали за то време можда Боројевић Драгана?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па исто ко и ја, оно кад изиђеш из собе, ако доле ови картају седимо тамо мало, гледамо ово оно, мало дође, наиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Цвјетан Саша шта је радио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па исто тако, мада њега сам често виђао зато сам га онако и упамтио са овим Рајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се обучавао за копнену инвазију?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја не знам кога је обучавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' сте виђали сведока П-1?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па видите, сведок П-1 њега исто прије тога нисам знао. Један дан тамо приликом картања видео сам Ђукић је картао, Милићевић, још неки су картали у четворо, нека игра је тамо била и он је наишао, а ту крај стола, значи где сам ја био, где сам ја седио био је и Ђукићев рођак, само мало ако могу да се сетим имена, Младен, Млађо да и тад је

Млађо рекао Ђукићу да тај дечко што сад пролази да је он њега иначе тукао док је био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај један сусрет у Пролом Бањи? Иначе, је л' знате шта је радио сведок П-1 у Пролом Бањи или не, је л' сте га виђали?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па виђао сам га да, виђао сам га, ја мислим једанпут да је он са мном и причао, он је овако као, како бих рекао као тражио је увек неке акције, чак сам чуо од других да је питао код кога би ваљало да оде у вод, значи како бих рекао где су људи за акцију нешто као више од осталих. Он је онако атлетски грађен био, вежбао је, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам каже да је углавном био у соби, да се мало дружио, да није знао те људе од раније и углавном је био у соби?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Углавном, али излазио је, излазио је, није да је стално био у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми шта је радио Цвјетан ту, зашто сте баш запазили П-1, а не Цвјетан Сашу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то време у Подујеву?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Због шлема, ето једино ми је та асоцијација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ваљда по хотелу ишао са шлемом?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није по хотелу, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша Цвјетан како он изгледа, зар он није неко упечатљивијег изгледа, ми смо га видели овде?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо га видели овде, зар није он мало упечатљивији био?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није он био такав, он се разгранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није био?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није толико крупан, био је један од сасвим, како бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има он карактеристично нешто у говору, неки другачији акценат?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Акценат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Он је из Далмације, они имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се то примећивало у говору?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Слабо сам ја причао, али оно колико ме је Олујић упознао са њим можда једанпут још кад је наишао да сам чуо, али тај акценат се осетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' није било на њему карактеристичан нож који је носио, који је овако, каже он упечатљивог изгледа, леп да је просто раритет, добио га је од Аркана?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видео сам и тај нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар вам то није упало у очи исто као шлем?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па шта ја знам, али нож сам видео на Цвјетану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то вас и питам?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не на П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то вас и питам.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: П-1 је имао шлем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја вас и питам како то није нож тако упечатљив, обзиром да га овде сви па и сам Цвјетан описују као неки посебан нож?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ето зато што сам овога упознао са Ђукићем кад је био ту, па су онда причали, па оно као зашто је истукао тог Млађу, он је рекао да се не сећа, ето можда због тога, а сад нисам гледао ко шта носи, пиштољ, овај оно, овај ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је л' сте ви чули да је неко убио тог човека, кажете тамо у Подујеву кад сте чули тај један кратак рафал, ко је вама то рекао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим да је Томић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам је то Томић рекао, а можда вам је рекао и Ђукић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: А можда и Ђукић, не могу тачно, 10 година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јер кажете код истражног судије да вам је то рекао Ђукић па зато питам?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било неког, је л' сте чули за то да је сведок П-1 желео да пређе, да је њему Ђукић био неки командир и да је он желео да напусти тај вод и да пређе у неки други?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам чуо да је он требао да упадне, да буде у групи са нама, не знам како на који начин, ко га је ту ставио, али исто тако знам да колико ја знам да му Ђукић никад није претио, да га је само питао тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то вама причао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то за тај прелаз?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Он је ваљда требао бити код нас, па је тражио тамо код ових, прича се, ја мислим да сам вам то и рекао да је тражио где да пређе код неких који су мало жешћи, ово и оно, шта ти ја знам, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' тражио он да пређе код вас?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Код мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нисам ја жешћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вам нешто причао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па није, мислим можда је он тражио да пређе код мене, али није био код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми је л' сте ви чули неки говор да ли вас је командант постројио и одржао један говор везано за овај догађај са убиством цивила у коме каже да никоме никада не смете да кажете шта се догодило?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Тако нешто нисам чуо да је то командант рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наћићемо, мислим да ја чак могу да цитирам ни мами ни баби, никоме да нисте писнули?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нешто никада није?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам Ђукић да је било организовано шишање, бријање, препорука просто?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Била је могућност, значи после је бербер тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бербер, један мије, један браду брије?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Молим? Један мије, један браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А трећи му брке, тако је било, тако организовано? Хоћу да вас питам овде и тражим да вам предочим шта је Ђукић Жељко рекао везано за, он тврди да је имао неки сукоб од раније са сведоком П-1 и да ви знате нешто о томе?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па то је управо ово што сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том преласку? Шта ви знате о томе?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: О сукобу знам, значи то да је истучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да је Жељков тај рођак истучен, значи то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' се бојао овај сведок П-1?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па шта ја знам је л' се бојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' тражио он да напусти вод, Ђукићево одељење, Ђукића?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па не знам, можда је тражио од Ђукића, ја кажем да сам ја чуо да се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте били на другом терену?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам чуо да се причало да он тражи негде да пређе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте били на другом терену?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли је вас полиција удаљила привремено или после овог догађаја за стално вас вратила и рекла нећемо вас више звати, па после поново морала да се формира јединица и да су они рекли враћате се сада ту па будите спремни, позваћемо вас кад треба?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја знам само да смо враћени за Шид и после неких 15, 16 дана, ако се ја добро сећам, су нас поново звали, сад с киме су се они и како договарали шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете да су вас они звали, ко вас зове, неко из полиције, из?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, преко Медића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко Медића? Да ли има још нешто што бисте хтели да нам кажете обзиром да произилази посебно када је и окр. Ђукић Жељко разговарао са Николом Ковачевићем и када му је рекао «да ли се сећаш да сам рекао тада теби и Пери Чубри да сте после мене остали у том дворишту и да кажете шта знате, видите да ме неко спомиње ни кривог ни дужног» итд. То Ђукић Жељко пита Николу Ковачевића, па онда каже: «да ли се сећаш да сте ти и Чубра мени рекли кад сам ја вама рекао да кажете шта је било, да знате да сте остали после мене», тврди Ђукић Жељко да ви и Никола Ковачевић знате шта је било?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ми да знамо шта је било у дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тим цивилима, да ко их је убио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не. Па како могу ја знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо ускоро да завршимо. Хоћу да вас питам још каже Ђукић Жељко да је П-1 требао да пређе код вас и да су питали за дозволу и вас и њега?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не знам зашто би мене питали за дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вама нешто познато да су ови људи против којих ми водимо поступак извршили ово дело, је л' сте ви тако нешто чули?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: За њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам овде сведок П-1 да их је видео да су то урадили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим, не ја мислим ја тврдим да лаже, поготово што хоћу да кажем за њих тројицу њих нисам видео али са Ђукићем сам био у тренутку пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког нисте видели, Медића?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Медића, Шолају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Боројевића?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: И Боројевића. Значи, не могу да тврдим где су били, исто тако тврдим у оном моменту да их нисам видео у дворишту, али за Ђукића тврдим и остајем при томе да је невин сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што сам имала да вас питам. Да ли чланови већа имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само неколико питања. Ви рекосте да сте ви одређени за командира одељења, да вам је Боца рекао да ћете бити командир одељења, да ће ту исто бити и Ђукић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али сте се онда ви нешто ту међусобно договорили да ви њега слушате, па ми остаје нејасно каква је то јединица у којој вас командант одреди за командира одељења, а ви га не

послушате него се договорите на неки самоуправан начин кога да слушате и не рекосте нам у ком воду, је л' тако?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да. Видите, ја сам од почетка код Боце у јединици и стварно сам, он је као човека који сам радио у Ђелетовцима сматрао да треба да држим то једно одељење исто тако као и Ђукић, али пошто сам му рекао да ту нема људи које ја познајем, то је наша група од 7, 8 људи како направити два одељења да нас двојица будемо командири.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ђукић нам каже да је он одређен за командира вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја колико знам да је командир одељења био, да смо одређени за командира одељења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосе, уђосте у то двориште у тај хаустор, тамо је пуно људи у разним униформама и ја сам ево овде прибележио да сте рекли да их је 20, 30 у дворишту где су ти цивили, а рекосте да ту има и ваших припадника?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли препознали некога од њих, именом, презименом, нисам регистровао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: П-1.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само П-1? То нисте рекли у истрази је л' тако?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нисам то рекао у истрази, има један-једини разлог. У то време, а и пре тога значи кад сам ишао још на суђење за у вези њега кад је оно био ухапшен, баш због тих прича ко је и шта је у Вуковару био, нисам о томе говорио, имао сам неки страх. Међутим, сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Страх?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Страх. Сада кад видим да стварно невин човек лежи, морао сам нешто рећи јер нисам пуно ту рекао али то је једна коцкица. Ако то нешто значи у целом том мозаику који вама може послужити да нешто откријете да се права истина сазна, мени би било драго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Искрено да вам кажем, тек ми сад није јасно ништа. Кад је било њему суђење раније нисте га помињали, не знам из којих разлога, имали сте страх што ли, па онда у моменту кад вас истражни судија саслушава у овом предмету више немате страха?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, имао сам и онда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имате и тада страх?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али га исто не помињете, не знам из којих разлога?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Из страха.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из страха? Али је невин човек у затвору тада у тој истрази је као и данас по вама невин човек у затвору и сад ми није јасно тада нећете да кажете истину да човек невин лежи у затвору а данас ипак хоћете да кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нико неку границу страха не може да одреди кад страх има, кад престаје. Мени је јако жао што је он ту и кажем можда сам касно али боље икад него никад. На крају-крајева ја ни тог сведока нисам видео да то ради, али сам указао на то да вам можда нешто значи то. Значи, ја сад кад бих знао или онда кад је ухапшен ко је тачно то урадио, ја бих онда рекао да се прекрене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више не тражите?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па тачно. Ето то је. То је био један детаљ само који, у праву сте, требало се и раније рећи. То сте у праву.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте да сте ви тамо до тог хаустора отишли, набројали сте кога све, не Ковачевић, Ђукић, Томић, Сарап, Милићевић, Медић, али рекосте и ко се вратио овамо од ове куће коју је пронашао овај ваш шогор Рисовић, или Ристовић.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Рисовић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рисовић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је Медић?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Он је негде остао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То да ли њега негде региструјете, запажате?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Тад не више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је иначе далеко, нисам стекао утисак да сте ви то рекли, ако јесте ништа није проблем поновите, колико је далеко то прво двориште где сте били, тај хаустор и сад се вратили назад до ове куће коју је Рисовић пронашао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није то далеко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У метрима можда 20-ак метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По некој вашој процени 20-ак метара?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ви на улици тада видите неке цивиле после оног првог рафала који сте чули, знате рекли сте о оном рафалу, изашли сте напоље па вам је Ђукић или Томић рекао да је убијен неки човек или неки старац, не знам ко? Да ли тада на улици видите неке цивиле да беже низ улицу?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не тад нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На било којој страни?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не, само онај део кад П-1 кад сам видео да иде са оним цивилом и враћа га тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ни то нисте помињали у истрази, је л' тако?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Исто се водио П-1 као.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, али нисте рекли уопште да је било неких цивила на улици који су се сад одједном ту створили па сад се враћају у двориште?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја знам шта хоћете да кажете, али исто говорим о П-1.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Данас сте нам рекли да сте видели цивиле на улици поред којих је и П-1 или враћају се у тај хаустор?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Објаснио сам, страх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од страха.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не знам што би био страх да кажем видео сам цивиле на улици који се враћају у хаустор а да не кажете ко их враћа, мислим шта би ту био проблем да сте и тада рекли да сте на улици видели цивиле не помињући П-1 ево због страха?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па сад како не помињати ако не кажете праву истину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Где је Стопарић? Да ли је Стопарић игде у тим дешавањима о којима сте нам сад причали, одлазак низ улицу до тог хаустора, боравак у том хаустору, повратак назад у ове куће што је нашао Рисовић, да ли и у једном тренутку видите негде Стопарића?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: И њега сам видео значи на уласку у тај хаустор, где касније одлази не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ви обучавани, ви сте стари шкорпион, да ли сте ви обучавани да кад чујете пуцњаву да одмах идете према тој пуцњави, према месту где се пуцњава одиграва?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Најгора ствар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте стајали кад сте то чули, тај рафал од 10-ак секунди, то пуцање да сте били уплашени и да сте сви ту стајали?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нико није пошао према том месту, тако сам схватио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да. Најгора ствар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па вас питам да ли сте обучавани евентуално да идете на то место пуцања?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видите колико смо у шкорпионима, колико у војсци што смо били, обучавани смо да кад је негде пуцњава да не трчимо сви према том месту, јер маса људи на једном месту то је најгора ствар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо од једног сведока који каже супротно, каже да сте обучавани баш да одмах трчите тамо на месту пуцања?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Он је за тако нешто обучаван, не знам можда је то по његовој обуци, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да направимо паузу, ја ћу да вас замолим да након паузе се вратите да би могле и странке да вам поставе питања обзиром да Медић Драган треба да прими терапију.

За овим суд одређује

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 30 минуа, односно до 12:25.

Настављено у 12:34 након паузе.

Позовите сведока Дмитровића.

Наставићемо с вашим испитивањем. Да ли вам ради монитор?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Монитор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вам ради монитор, видите слику ту? Гледаћете у веће, гледаћете ту у монитор кад вам неко поставља питање, нећете се окретати, нећете одговарати непосредно, осим на питања која вам будемо поставили ми, значи питања ће ићи преко већа, немојте да се окрећете, да се упуштате у неке разговоре, дискусије, полемике итд. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте га питали за Стопарића да ли га познаје и од кад познаје Стопарића? Ја сад питам од кад познаје Стопарића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Стопарића познајем од раније, он је једно време и био у нашој јединици у Ђелетовцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тада у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао је то судија, мислим да смо питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да ли сте га видели и ако сте га видели где сте га видели?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да, видео сам га пред кућом том где су били цивили, прошао је крај мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' то значи пре пуцњаве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре пуцњаве или после?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после пуцњаве?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не могу да се сетим да ли сам га видео, могуће да је пролазио крај мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје некога са надимком Кинез?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га или можда оног претходног сведока. Је л' знате Кинеза?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Чуо сам за њега, он је иначе добар пријатељ од Томића, чини ми се да је из Руме ако причамо о истом човеку, ја мислим да да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' он био у Подујеву?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Е, то не знам, само за њега знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли га видели у Пролом Бањи или?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не могу да се сетим јер ја сам га једном видео у Ђелетовцима са Томићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић Милованом?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Томић Милованом да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тад кад сте га видели у Ђелетовцима, је л' се сећате како је био обучен, шта је имао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим да је у цивилки био, којим послом је дошао, да ли је дошао до Томића нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињао је разну војску, полицију, да ли је неко од тих припадника тих других јединица имао шлем?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нисам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте видели да је неко имао шлем или не знате да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није видео.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нисам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' то значи да је једина особа коју сте видели да је имао шлем П-1 у Подујеву од свих припадника?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Њега сам видио да је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то да ли сте ме разумели, да ли је од свих особа које сте видели у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је то рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Сад ја морам, ви сте као и данас и кад сте сведочили у поступку који се води против Саше Цвјетана положили заклетву да не смете ништа прећутати од онога што вам је познато па сте тада децембра 2003. на главном претресу мислим да је био 09.08. на 10. страни у трећем пасусу рекли да, ево овако: «Ја нисам никога из шкорпиона видео да носи шлем», то сте изјавили?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесам и то сам објаснио данас овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад какве везе сад то има, какве везе има шлем што сте ово данас покушали да кажете, објасните зашто сте данас поменули П-1? Је л' то нешто опасно кад неко носи шлем, је л' то излаже њега некој опасности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је управо та чињеница, тај детаљ везан за облачење сведока П-1 нешто што сте прећутали због страха?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Због страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то могуће тај детаљ?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видите, у то време судило се Цвјетану Шаши, од страха, значи да сам споменуо можда би сведок П-1, можда, ја не тврдим, био хапшен или шта ти ја знам, мада ја њега нисам ни у једном случају описивао као судионика у нечему, али ипак у то време кад је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би га заштитили од хапшења?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па могло је на основу мог тог исказа рецимо тад да сам га видио можда је могао бити ухапшен, разумете. Можда то није, али ја сам тако сматрао онда и из страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не проузрокујете хапшење?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Апсолутно, а можда човек шта ја знам је л' он крив или није крив а ухапсе га па да ја на основу тога будем крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га носите на души?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, на питање суда тад децембра 2003. године да ли је неко из јединице имао шлем, ви кажете нико није имао шлем и то кажете да је то да би заштитили П-1?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ма не да би њега, него себе да би заштитио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Од њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је био П-1 тада 2003. године у децембру?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па откуд знам где је био. Зар је то битно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам вас да ли ви знате где је он био?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па не знам, не знам где је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте ви сазнали ко је уопште П-1?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ко је П-1?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да? Само ми реците то кад покажете руком, није ушло у записник.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Овде на папиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас кад смо вам рекли?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете чули сте одлучили сте се на то кад сте схватили да невин човек лежи у затвору а неко ко можда има везе с тим је на слободи. Епа сад вас ја, имам утисак да кад сте о томе причали да сте ви унапред знали ко је П-1?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Видите, овде сам прочитао ко је П-1. Ми сви, ја, рецимо ја можда и могу да претпоставим ко је, можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте дошли данас у суд, јесте ли?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Можда могу да претпоставим ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на основу чега можете? Је л' сте могли пре него што сте дошли данас у судницу да препоставите ко је П-1?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, хтео је још нешто да нам каже сведок.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ево зашто, ја значи о томе нисам ни са ким разговарао док овде нисам прочитао да знам ко је П-1. Значи, оног тренутка када је Ђукић Жељко ухапшен ја сам себи сам мислио да је П-1 тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овде 30. новембра нисте ништа рекли истражном судији?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тужиоче, мислим да није завршио реченицу ону кад сте почели ја сам могао да претпоставим, ми смо сви могли да претпоставимо ко је П-1 али ми сви шта, ви сви нешто знате шта?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Рецимо ја сам знао, кажем због Ђукића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта због Ђукића?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Због тог детаља у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Тог кад га је Ђукић звао да га пита што си ми брата истукао, на шта је овај одговорио да се не сећа, а тај Млађо је причао мени како га је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте због тога претпоставили да је П-1?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас је суд питао а кад сте ви видели П-1 са шлемом први пут? Питао вас је суд јесте ли у хотелу видели њега како се шета са шлемом?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нисам га видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га тада кад је Млађа означио као особа која га је тукла, је л' тада имао шлем на себи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад сте га ви видели први пут са шлемом?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Када смо ишли на постројавање за Подужево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је он био?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Био је у хотелу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кад сте се постројили, где сте ви били а где је он био?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не могу тачно да знам, ја знам само да је прошао крај мене и да га је носио у руци тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је људи ту било?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Око 120, 130, 150 људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли још нешто запазили да је неко нешто носио у руци или смао њега?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта вас пита тужилац. Како је могуће да неку особу не познајете од раније, нисте с њом у борби итд., познајете ту неких 5, 6 старијих шкорпиона, с њима се виђате, дружите итд., чак ни њихово кретање не можете да опишете тако детаљно као кретање особе коју тада видите први пут, коју описујете до детаља, знате шта је радила у сваком тренутку, шта је носила у руци и како је изгледала, како је то могуће?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па стицајем околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да рецимо Цвјетан Сашу уопште не знате или неког другог, да Шолају уопште не примећујете иако га познајете, а баш управо

овога сведока и да нам то тек данас први пут причате, а код истражног судије све то се нисте сетили или се плашите да кажете? Има ли неког логичног објашњења или?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па ја не знам је л' стицајем околности или како, ја сам га видео у Пролом Бањи тад кад је излазио са тим шлемом, знам да га је носио у руци и тад сам га видео исто у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после у Пролом Бањи и у Подујеву и стално њега?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија Крстајић вам је то већ рекао и ево да будемо прецизнији да цитирам ваш исказ из истраге 27.11.2007. на страни 3, трећи пасус, када суд изричито пита да ли сте ту видели П-1 ви кажете «ја нисам ту видео П-1». Имате ли објашњење?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Где да кажем, где да сам га видео ту?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Подујеву на улици тада испред кад описујете ко је где био, па вас пита јесте ли видели, као што сам вас ја питао јесте ли видели Стопарића, Кинеза овога, ви кажете, тако кажете суду за П-1, ви кажете «нисам га ту видео».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и «нисам обратио пажњу на остале, осим на оне који су ми блиски», а данас нам кажете да управо на њега обраћате пажњу од момента када сте стигли у Пролом Бању па све до повратка?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сад нам кажете причате нам у Пролом Бањи и ви знате шта он ради и у одласку и у повратку, како се постројава итд?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Добро, пролазио је оно па виђао сам ја њега, нисам ја сад оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' разумете шта вас пита тужилац? Код истражног судије кажете «не нисам га видео, али ја нисам ни обратио пажњу на те старе припаднике осим на ове који су ми блиски»?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад нам до детаља описујете шта он ради и како изгледа. Одакле таква разлика?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја њега како да кажем, оно знам, упознао сам га, не знам како бих вам објаснио сад то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто код истражног судије то нисте рекли на изричито питање је л' сте га видели, кажете «не знам, нисам га видео, а нисам ни обратио пажњу на друге, осим на ове које познајем»?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: То је било на суђењу Цвјетан Саши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је било овде код истражног судије 27.11. кад је Ђукић Жељко већ ухапшен и у притвору већ тада месец и 8 дана?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Вероватно кад га нисам нигде спомињао, нисам баш ни у једном контексту хтео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пита вас судија, директно вас пита за то име и ви јасно кажете да га не познајете, да га нисте видели?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био командир вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам био у групи са Брком и ми смо њега слушали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Брко је био командир вашег вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Он је био командир одељења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас питам ко је био командир вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: То не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како не знате, идете у рат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има разлике, командир одељења и командир вода и командант?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Има разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је ко? Слободан Медић, ви слушате Брку, је л' има неко између њих?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не знам. Знам да смо ми заједно били зато смо и основали ту групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили, значи нема команданта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте били у Ђелетовцима, какве формације сте имали?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У Ђелетовцима је била сасвим друга ствар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која ствар је била?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Зато што је тамо све било формирано по водовима, чете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато вас питам ко вам је у Ђелетовцима био командант «Шкорпиона»?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Медић Слободан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком сте воду ви били?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам био у другој чети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У другој чети? У ком воду?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја са био заменик командира друге чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то знате? Сад вас ја питам касније, значи ви сте искуснији борац, све то знате, сада радите озбиљну ствар, држава је нападнута, а ви не знате ко вам је командир вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не знам. Знам да смо ми били у истој групи, сад ко нам је био командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' сте ли били после на терену?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је тада био командир вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ђукић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је постао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја мислим још у Пролом Бањи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како је постао, уместо кога је постао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Е, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи пре или после Подујева?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: После.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се то одиграло, како знате да је он у Пролом Бањи постао командир вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па рекао ми је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како вам је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је рекао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић сам?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је рекао, где је то било, како је он то саопштио, коме је саопштио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Рекао је да је за командира вода постављен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко га је поставио?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па Боца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где вам је то рекао, на некој смотри или приватно?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Приватно овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' то кришом вама рекао?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Није кришом, оно рекао је, чуо сам, рекао ми је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' била нека војска постројена па да је он рекао сад сам ја командир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже приватно.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Приватно сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако није рекао јавно, је л' се понашао као командир вода?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Понашао се као што се увек понашао, дружили смо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, према војсци, према припадницима?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Од припадника је имао само нас који смо били као што је био командир одељења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико има вод људи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Вод? Па 30-ак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви сте набројали 7, 8?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако је он постао командир вода онда је још ту неких 20-ак људи осим тих што сте познавали?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ма није нико био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, он је био командир вода састављен од 7, 8 људи, то сте рекли?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су били командири одељења у том воду?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: На другом терену?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На другом терену?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Био сам ја и био је Ковачевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико сте ви људи имали под собом ако је цео вод имао 8 људи?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: На другом терену долази нешто други људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Само иста ствар ако може да нам укратко нацрта где су изашли из аутобуса, где су ушли, где је био, ето? Ево да му дамо папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо му папир, то смо обезбедили, само да ва спитам нешто. Кажете Томић, ви, Ђукић, стојите напољу, Рисовић зове тамо нашао кућу итд., да ли вам је позната једна ова ситуација сад сам је нашла, малопре нисам могла, каже овако: «Први до мене стоји Томић Милован, Шићо кога сам ја ухватио за раме и рекао Шићо где ћеш човече пусти жену и децу, Стопарић Горан је био ближе тим цивилима и кренуо је за њима, викнуо је нешто Томић Миловану, али је Стопарић Горан отрчао за тим цивилима кад су ушли у тај амфор». Јесте ли видели ви то?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нам Ђукић Жељко каже да је требало да буде за то време док сте ви ту?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања? Не. Окривљени? Изволите? Гледаћете такође овде нас док вам окр. Ђукић Жељко поставља питања. Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добар дан. Прво да се извиним, нисам хтео да ометам суђење, него сам хтео само да помогнем у вези питања да ли познаје Павловић Бранка кад сам добацио надимак, Пацила можда га се сећа по имену можда не зна, ништа друго. Господин сведок је овде сведочио у свему отприлике како јесте, али ми једна ствар није јасна зашто не жели да је каже овде, а ради се о командирима одељења и водова, а узећу вам зашто, он се боји да то каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми га питамо сада да ли се боји. Је л' се бојите да кажете ко су били командири одељења, командири водова?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Не. Не бојим се никог, можда сам нешто заборавио, ја ћу радо саслушати питање, а стварно се никог не бојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, односно примедба је да се ви плашите да нам кажете.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не мислим да се плаши мене или окривљених или некога, плаши се за своју сигурност, безбедност се плаши, за своју одговорност, ето тачније пошто смо ми о томе причали ја и господин сведок и био је и Никица Ковачевић. Једноставно ја овде сам сада 15 и по месеци у затвору и сваки пут мењао своје изјаве управо да би на неки начин заштитио и њега и Никицу и Шићу и све те људе које наводи да су били са мном јер немају везе с тим никакве и знам да су били тамо где су били где сам навео, а рецимо конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сад испричали, објасните ми полако.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зато што сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово што кажете ја сам овде 15 месеци, 15 и по месеци и ја сваки пут, шта?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Док нисам вама дао изјаву овде, сваки пут сам нешто мењао не знам ни ја зашто да би на неки начин можда њега заштитио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штитите сведока?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рећићу вам због чега. Зато што је П-1 био код њега у одељењу и он се бојао да не би кривично можда одговарао што је био код њега у одељењу што нема везе с овим, ја сам њега пар пута на то и плашио, заиста реците шта знате немој да имам проблема с тим, спомињем се без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има још нешто што зна овај сведок а није нам рекао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ето то на пример, био је командир одељења он, био сам командир ја, дошао је по сведока, дошао је код мене да ми каже да му се нешто жалио сведок П-1 и пребацио га код себе у одељење, то је значи истина, немам разлога да лажем за то. Друга ствар навео је овде да је сазнао од Млађе да га је овај малтретирао, тукао, то није могао сазнати на првом терену, то је помешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађа Ђукић?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, Млађа Ђукић није био на првом терену, то се може проверити, Млађа је био на другом терену и то је можда причао му на другом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Значи, то је што се тога тиче, нема ту уопште, па зато молим сведока сада, он није могао видети ко пуца, знам где је он стајао, није пуцао човек, знам да није пуцао али не знам зашто се боји то да каже ко је био командир одељења, зашто се боји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се не боји него да је?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не боји се, па га молим да каже, сад треба око тога ту да се расправља ко је био командир одељења. Ми смо сви тако, ја он, Никица смо причали о томе и кад смо позвани за сведоке први пута, аједе нећу спомињати, нек каже из ког разлога ја се нисам плашио ничега, ја сам могао рећ, био сам командир одељења ладно, ... зезао га на ту фору, рекох баш си ме спасио овога П-1 што си га одвео од мене. Значи, не могу ни по томе бити одговоран, а не по ничему, то сам ја њега плашио с тим зезањем и увек сам говорио и њему и Никици изађи, реци Чубра шта је било брате знаш где сам стајао, знаш где сам ја стајао и немам везе с тим. Изашао сам пре њега из тога дворишта, пре њега сам изашао из дворишта на 5, 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' рекао данас?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте рекао истину, а кажем ја шта није рекао. Све је рекао отприлике. Сад ово ме интересује због чега ту сад око тога се узвртео и неће да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сећа се, како се не сећа, добро. Мени отежава ствар, испада да ја лажем цело време. Нек каже истину ко је био командир вода, нико га с тим не терети, ако се боји да ће бити кривично гоњен зато што је био командир одељења па је реко командир вода, да ћу одговарати. То нема никакве везе, а то знамо ми сви ко је био командир одељења, нема смисла то да се не каже искрено, ништа друго молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано је. Немате никакво друго питање, примедбу. Да ли окривљени остали имају питања? Немојте да вас опомињем поново. Да ли остали имају питања? Нема. Да ли ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете на тражење тужиоца да сачините скицу на коју би се видело место где су паркирани аутобуси, улица и правац којим сте се кретали, двориште у које сте ушли, двориште из којег сте видели да изводе цивиле, да се они ту враћају и двориште, односно кућу коју је нашао ваш шогор Исовић из које сте ви истрчали на улицу и стајали ту кад сте чули пуцњаву, значи ово што сте нам испричали?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете то овде у нашој просторији за сведоке, да ми кренемо с овим другим сведоком, па ћете се вратити. Онда узмите само папир и оловку онако како се сећате?

На тражење заменика тужиоца сведок СЕ УПУЋУЈЕ у посебну просторију за Службу за помоћ и подршку сведоцима где ће сачинити скицу како му је то наложено.

Позовите сведока Томића.

Добар дан. Да ли вам је сада боље?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да наставимо са вашим испитивањем?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седите?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам, тамо смо се зауставили код оног вашег изласка из аутобуса, кретање по улици, разгледање излога, идете у друштву са ким, ту је Медић Александар колико ја разумем, с вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Можете ли само мало гласније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем и Медић Александар је с вама кад сте изашли из аутобуса и кренули том улицом где сте гледали излоге?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И он је остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он није отишао с Боцом на састанак?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Они су отишли, ја мислим да је отишао он, Пера Петрашевић су отишли у ципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' гледао излог ту с вама те животиње?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Је био, али то није било дуго време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и с ким сте се ви кретали тад кад сте изашли из аутобуса, с ким сте били у друштву?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ја и Брка смо били отишли у то двориште, у ту кућу што сам рекао са излогом и онда смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С излогом?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да, са тим амфором и онда смо изашли напоље и онда су изведени цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има у том дворишту, има једна кућа или више, приземне, какве су куће?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ту је била још једна кућа у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква, приземна или висока на спрат?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Обадве велике куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Обадве велике куће су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко је ушао осим вас и Брке?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У двориште? Кад смо ми изашли из дворишта онда су изашли цивили за нама и онда смо отишли од неких 20 до 30 метара према горе, онда је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је према горе, према аутобусима или на супротну страну?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Према аутобусима, аутобуси су били од 50 до 70 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су ти цивили изашли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су изашли цивили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Из тог дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су се они нашли у дворишту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се нашли у дворишту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вам рекао да је ту било две куће, значи било је две куће и онда после шта ја знам колико је било, није било пуно временски је дошао Ковачевић Никица, дошао је Дмитровић Петар и дошао је Ђоко Чикин и дошао је Рисовић који је отишао напред, шта ја знам, једно две до три куће је отишао напред према тој продавници где је овај био разбио излоге и ушао је у то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Горе напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цивили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: А цивили су били иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био ту још неко, или само ви, мислим од припадника ваше јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, било је ту и ПЈП-а и било је ту и САЈ-а и ту је било свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у дворишту кад сте га ви напустили ко је још био?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ви напустили двориште, па иза вас изашли цивили, ко је био још у дворишту, је л' остао неко? Када сте ви ушли у двориште са улице, је л' то двориште било празно и пусто?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад је, пре тога, значи у то двориште је улазио Сарап.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Сарап и Дабић Александар и не знам ко је још су капију ту верали и ушли су, он је био оставио пушку доле и онда је ушао ту. Ту су била нека два аута. Ја говорим о том дворишту из којег смо ја и Брка изашли и ти цивили што су изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушамо вас.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: После значи тога кад је мени и Ђукићу кад се десило, ја не знам је л' он то изјавио или није, значи ти из ПЈП-а што су били кад су нам рекли да их терамо назад, је л' тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овде, немојте се окретати ка окривљенима.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па морам зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, не смете, гледајте у нас.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добро. И овај су мени и њему рекли ти што су те митраљезе били на нас уперили да их ми терамо назад, на чега је Ђукић одговорио «терај ти» и онда је тај разбијао излоге и ту је убио једног старијег човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је убио старијег човека?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Из ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај из ПЈП?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Велик, јакну је носио ТКТ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке друге карактеристике?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Његове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чије иначе, сад причамо о њему?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па да би носио тај митраљез не може носити мали човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас да ли је црн или плав, брада, бркови и те карактеристике?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја то не знам, ја сам њега тад први пут видео, он је тамо ударао тим митраљезом и разбио је прво један излог, па је разбио други и кад је разбио други онда је код другог неки деда је био и њега је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле тај деда ту, је л' тај деда цивил или шта је, војник, шта је?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле се он ту створио?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам одакле се он ту створио и онда смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви за то време?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви, колико сте ви далеко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Од њега? Па не бих рекао више да смо били између око 40 метара, више нисмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цивили где су?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су цивили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Цивили су доле били иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' неко извео те цивиле или се они сами слободно крећу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не кад је се то десило онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је тај деда убијен или нешто друго то?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Прво да вам испричам то па ћу онда то. И онда је П-1, значи био је с леве стране он је био први и био је Саша Цвјетан и била су нека два из Сарајева и било је ових из ПЈП – Посебне јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су они радили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Они су њих доле у то двориште вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су их вратили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па били су, неки су били гурани и ударани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је ударао а ко их је гурао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па било је пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како било пуно кад кажете био Цвјетан, био П-1 и била двојица и двојица Босанаца?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не није био један човек, било је више људи и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих више људи, мислите на војнике или на цивиле?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Говорим о значи о полицијским формацијама, било је значи Посебна јединица полиције су имали плаве униформе, имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформе нас сад не занимају, нас интересује шта је било с овим цивилима, шта сте ви видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па морам да вам кажем, значи како су изгледали ти људи који су их терали назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било који су их терали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Било је 7,8 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас питам од тих 7,8 људи од којих је један Цвјетан Саша, други П-1, два САЈ-а, два ПЈП и двојица Босанаца из ваше јединице, ко их је гурао а ко их је ударао и да ли је неко нешто викао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Знам да је Цвјетан ударио оног једног човека с белом капом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' човек са белом капом враћен у двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и човек са белом капом враћен у двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда десило? Је л' сте ушли ви у двориште да видите шта се дешава?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Кад су дошли, значи после тога тих 5 до 7 минута је дошао Пера Дмитровић, дошао је Ковачевић Никица, дошао је пок. Ђока Чикин и дошао је Рисовић. Рисовић је отишао лево напред и тада се десила пуцњава и ми смо сви легли доле, био је неки бедем. Ту смо били ми легли. После извесног времена је дошао Боројевић и причао са мном. Да, главно сам заборавио. Онда је Стопарић дотрчао, ја не знам одакле је дотрчао и хтео је да уђе у то двориште. Пре тога је мене Брка зауставио да не идем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што да не идете?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Зато што кад се чула пуцњава он ми је рекао где ћеш ти, ја кажем шта је то сад било и онда дотрчава Стопарић, ја не знам одакле је он, где је био и ја сам њега ухватио и рекао му да не иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте легли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па кад је пуцњава била, али говорим кад је Стопарић, значи Стопарић је дошао после пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви сте прво кренули па вам је Ђукић Жељко то забранио па је дошао Стопарић па сте ви то њему забранили па сте онда легли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Прво смо ми, значи прво се чула пуцњава, тад смо ми, значи кад се пуцњава чула ми смо залегли и онда је дошао Илија Кончаревић је почео да виче на мене и дошао је Зоран Тутинац. Тад тог момента је дошао Боца и рекао каже вас човек не може да остави 5 минута саме. Тад је његовом рођеном брату позлило и онда смо стрпани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, опишите ми редослед, опишите ми редослед када ПЈП, Цвјетан Саша, двојица Босанаца, двојица САЈ-а, двојица ПЈП гурају цивиле, Цвјетан Саша удара човека кога такође враћа, молим вас када ви утрчавате, желите да уђете па вас Ђукић зауставља, где је Стопарић и када ви лежите и када стиже Тутинац? Ја уопште не разумем.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ево ја ћу вам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде објасните молим вас, кад сте легли, да ли је легао то од те пуцњаве да ли се уплашио и легао и Ђукић, да ли је легао Ковачевић, да ли је легао и овај?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па јесте зато што смо били заједно код тог бедема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Павловић можда ту? Колико мислим припадника јединице је лежало доле док се чула пуцњава?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па нисам је ја бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' су сви залегли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па већина јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли видели ко излази из тог дворишта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Дмитровић или Дмитрић, Пера Чубра, је л' и он ту био исто залегао доле од те пуцњаве?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па био је заједно са мном – он, Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су он и Рисовић сви залегли доле кад је почело да се пуца?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево био човек малопре он то уопште не прича да је тако лежао доле и тако се уплашио од те пуцњаве?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па како, лежао је доле, значи били смо уз тај зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте уз зид, нисте залегли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па уз зид смо тај били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз зид?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не доле на земљи?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не нисмо сад се побацали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па био је и Ђукић с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре сте рекли да сте легли а ви сада кажете да сте бацили за зид?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Друго је, значи кад човек легне на земљу, а друго је кад неко се склони уз зид, значи чучнеш, како је ко, неко је чучнуо, неко се саго, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама Дмитровић овде не каже да се он на тај начин уплашио и да се тако штитио од те пуцњаве и да је тако бежао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: А како, како није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа он то не каже нити Ковачевић.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не знам, једино ако сам ја луд. Зато што је Ђукић био са мном заједно и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и Ђукић не каже да се тако.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па како каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се закљонио од пуцњаве?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Пошто је он велик био како се он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико је трајала та пуцњава?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашој процени? Је л' била из једног оружја или из више оружја?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим ваше искуство шта каже, је л' се ви борите у шкорпионима од које године?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Од почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то година?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Од 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1992? Је л' сте у стању да процените колико траје, минут, два, пет, десет?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Пет минута, од пет до седам минута дуже не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви сазнали шта је то пуцало?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали шта је пуцало и ко је пуцао и одакле?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сазнали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи, сви су се питали шта је то било и онда кад је дошао Зоран Тутинац и Рамбо и био је неки из САЈ-е, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Рамбо?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Илија Кончаревић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је? Шта је он?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И био је неки у црној униформи, значи писало му је САЈ на леђима с марамом и онда је он подигао пушку на мене и почео је да ме псује. У међувремену је дошао Зоран Тутинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је подигао пушку на вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тај из САЈ-е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Тутинац је рекао шта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад је он дошао и почео да виче и онда је после шта ја знам којег времена, Боца је рекао да сви улазе у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко излазио из тог дворишта, да ли је неко неког износио из тог дворишта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Санитет је дошао, носили су неког у ћебету кога ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте чули можда да ли носе неко дете, је л' неко кукао из тог дворишта, је л' се чуло неко запомагање?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам, ја значи нисам био тамо и не могу да тврдим оно што нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви били испред тог дворишта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Али ја сам изашао пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да али питам кад износе тог неког из дворишта, је л' сте ту испред?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте чули, то вас питам, да неко јауче из дворишта, да запомаже? Је л' сте чули неке повике има преживелих? Доктор који је био каже викао је, ушао унутра и викао ајде има преживелих.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доктор који је био унутра, он каже да је викао има преживелих? Је л' сте ви то чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте чули шта се то десило?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су се питали и шта је било онда?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Онда нам је наређено да уђемо у аутобусе. У аутобусима је било ћутало се и онда је Ђукић седео је напред и питао је шта је то направљено и онда је Смиљић изашао из аутобуса, не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је рекао Смиљић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад кад је излазио из аутобуса? Ништа, ћутао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ђукић рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па зато што у аутобусу је дошло до репетирања оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је репетирао оружје?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви репетирали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте репетирали оружје да пуцате у кога?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да. Сви су се били уплашили и значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам у ког сте ви то имали намеру да пуцате кад у аутобусу где су припадници ваше јединице репетирате оружје, негде кроз прозор?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Рећићу вам ја шта је било. Значи, кад су из САЈ-а и ПЈП-а и шта ја знам, ПЈП је дошло до репетирања оружја значи они на шкорпионе, шкорпиони на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то у аутобусу или напољу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: То је било напољу и онда су људи ушли у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И САЈ и ПЈП ушли за вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, нису они ушли за нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Онда су једни излазили из аутобуса, једни улазили тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на кога сте ви имали намеру да пуцате када сте репетирали оружје?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вам рекао тај човек је репетирао пушку на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутобусу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви репетирали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам касније. Онда је Рамбо мене ухватио за пушку и као одложи оружје и ја сам био на моменат бацио пушку и онда на то све кад је наишао Зоран Тутинац почео да псује и да виче, у међувремену је тад стао Боца са ципом и рекао не може вас човек ни 5 минута оставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда уђете у аутобус и у аутобусу је Ђукић нешто питао јер су сви репетирали пушке то сте малопре рекли? Шта се дешавало даље у аутобусу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У аутобусу кад смо се враћали за Пролом Бању значи сви су ћутали. Тад су неки цивили претрчавали преко асфалта кад смо вратити у Пролом Бању онда је Боца позвао Ђукића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад је сменуо свог брата с командира и именовао је Ђукића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо ли да се вратимо на тренутак у аутобусу када сви репетирате оружје да ми кажете зашто?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите ми зашто?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па зато што је између Ђукића и Медића дошло до сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Псовке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Псовке међусобне?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кад причате Медић, има ту колико сам ја схватила више Медића – Слободан, Драган, Александар?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Драган, између њега и Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су се псовали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се сећате речи које су употребили? Је л' ви гледате у судско веће или? Питам је л' знате зашто су се псовали и којим речима? Је л' се сећате нешто шта је изречено? Кажите ако се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се бојите да кажете или има другог разлога?

Кажем да ли је разлог то што се плашите или има неког другог разлога?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам због чега?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви седели тад у аутобусу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Седео сам од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу немојте да се, ако хоћете пустићемо вас да се одморите, да попијете воду, ако можете да седите. С ким сте седели у аутобусу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У аутобусу сам седео ја и Стопарић а испред нас је седео Цекић Небојша и не знам ко још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам знате ли ко је Божић Синиша, звани Цици?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Божић Синиша знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био он с вама тамо у Подујеву на улици?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га рекли малопре? Некако то име нисте споменули.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па нисам га споменуо, једноставно заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у аутобусу је л' сте видели где седи Ђукић Жељко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ђукић је седео сам с леве стране на седалу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи на седало иза возача је седео он сам и после је, нисам сигуран, ја мислим да је после дошао Пера Петрашевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је седео Медић Драган?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза Ђукића или иза вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Он је где је Ђукићева, значи тај ред седала али иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је седео Боројевић Драган? Је л' био ту с вама у аутобусу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Је, али ја не могу да се сетим с ким је он седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' седео можда он с Медић Драганом?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: С Миљићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Медићем? Један сведок нам каже да су Медић и Боројевић седели заједно?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Цвјетан је сео преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је седео он Цвјетан сам или с неким?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био Шолаја ту у аутобусу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У том аутобусу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о том причамо?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Шолаја био у том аутобусу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите или знате сигурно или?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Зато што су неки из тог аутобуса су отишли у други аутобус, а у том аутобусу где смо ми били значи ту је била Шид, Рума и Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић знате или не знате где је седео? Шта, знате или не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, снимамо ово што ви говорите па морате да кажете, не можете само да одмахујете главом. Да ли је седео Боројевић с Медић Драганом?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Заједно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' остао неко у Подујеву?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је остао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Остао је Жућин вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетан?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био неко од овде окривљених у Жућином воду?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су они остали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па заборавило се на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су се вратили они?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам, они су остали у неком ресторану тамо у тај смештај. Ја мислим да је остао тада Цици, Жућа, Рале музичар, не могу свију се сетити јер то нису били са мном, мислим знам их овако али знам да су остали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант како се вратио у Пролом Бању?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам, нисам сигуран, ја мислим да се исто и он аутобусом вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он аутобусом?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим где сте ви или неким другим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био у том аутобусу где сте и ви?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми кад сте се вратили је л' сте боравили у собама, где сте се хранили, је л' ишли у ресторан или се хранили ту у собама?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Сви смо јели у ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте вежбали, припремали се за евентуални напад копнених снага?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана сте имали обуку?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па и није то, то је било више по собама, нисмо ми ишли сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обука по собама?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми овај Жућин вод, је л' Жућа био неки командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још био командир вода?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Код њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном воду један командир, је л' био неки други вод?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја мислим да је био и Олујић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам сад и Сима неки специјалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Драган?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Медић Драган је био командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас то питам ко је то био командир вода, а како се зове Сима специјалац и Рале музичар?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам звали су га Сима специјалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сима специјалац?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онај музичар? Питам вас онако, спомињете те људе па чисто да нам кажете како се зову? Је л' био Медић Драган командир вода или није био?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић Жељко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ђукић је значи кад је враћен у Пролом Бању, ја сам рекао како је он био командир одељења он и Дмитровић, значи ми смо што се знали ми смо њега именовали за командира одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласањем неким или како?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Договором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Договором? Пре одласка у Подујево или после?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Пре одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то било одељење или вод?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Одељење, а после је њега Боца кад су се вратили у Пролом Бању звао у канцеларију и онда је њега именовоа за командира вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' држао Боца неки говор ту у Подујеву или по повратку у Пролом Бањи пре него што сте ушли у собе?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У Пролом Бању кад смо дошли да су сви ћутали и онда је наређена стража и онда је дошла нека полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А говор? Да ли је Боца држао говор?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо све о том времену?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам. Знам да је држао говор пре него што ће нас раздужити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' причао нешто у том говору поводом овог догађаја с овим цивилима?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Већина је ћутала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Боца да ли је нешто рекао у свом говору за овај догађај?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У вези цивила, у вези чега не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу, пратите ме. Да ли је Слободан Медић, ваш командант нешто рекао поводом овог догађаја у вези цивила у неком говору?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам, нисам чуо, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми сада ћемо морати да се вратимо на све ово у Подујеву. Да ми кажете колико сте ви тамо видели цивила?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: 20-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су жене, мушкарци, деца, да ли су деца таквог узраста да могу да ходају или морају да их носе?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да, било је чак од 12, 13 година а било које су носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све укупно са том децом коју носе 20?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Нисам их ја бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике причамо?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ја сам рекао 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било особа мушког пола међу тим цивилима?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Био је тај човек с белом капом и било је шта ја знам, 15, 16 нек је имао 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Био је још неки младић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младић од 15, 16 година?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти цивили у рукама имали неке торбе, кесе, ранчеве, личне ствари дакле у нечему?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви то видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па видео сам кад су их назад, значи враћали назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' су носили нешто у рукама?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не сећам се да су торбе имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кесе? Ништа?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте видели можда да ли је неко претресао те цивиле? Нисам чула шта сте рекли, да ли сте видели да је неко претресао цивиле?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тренутак када је неко убио цивиле?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега? Је л' чујете? Је л' сте ви гледали то тамо шта се десило?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Шта сам гледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте гледали шта се десило с тим људима?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Зато што нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ушли после да видите да има живих, колико има мртвих, да евентуално пружите неку помоћ?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам рекао да сам ја хтео да се вратим у то двориште и Ђукић ме је зауставио и онда сам Стопарића, не знам одакле се створио, ја сам зауставио њега, ми смо били заједно. Стопарић исто ноћу није био ту, ја не знам да ли је био 7, 8 минута, где је отишао ја појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је ушао кроз тај пролаз?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: То ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви нисте ушли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро, кажите ми кад сте ушли у двориште осим вас који сте ушли и ових цивила, кажите ми ту су биле две куће, кад вас ја питам одакле ти цивили ту у дворишту ви кажете ту су биле две куће, шта то значи?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па прва кућа је била где је била та велика гвоздена капија а друга је била иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле цивили ту? Је л' сте видели како излазе?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, ја сам вам рекао да сам ја и Ђукић, значи били смо у том дворишту прије свега тога и изашли смо на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви мени кажете да сте у дворишту видели цивиле? Ја вас питам одакле цивили у дворишту, ви онда кажете али ту су биле две куће, рекао сам вам да има две куће, сада вас питам је л' су из неке од те две куће изведени цивили или су они били ту већ напољу, у дворишту кад сте ви ушли или су дошли с неке друге стране?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам могуће да су из те куће друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле изводе цивиле? Не, него одакле излазе цивили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте минута били ту у дворишту или колико времена?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Нисам био дуго, значи ја и он смо заједно изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам за вас колико сте ви били?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам, не бих рекао да сам био дуже, 5 до 10 минута највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се за то време дешавало, ко је још био у том дворишту од припадника ваше јединице? Ваш одговор да би био евидентиран мора да се каже, значи морате да кажете да, не, не знам или ако кажете да да нам кажете ко је још ту био у дворишту осим вас, је л' сте били само ви и Ђукић и цивили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ма било је тамо, ја нисам ни гледао ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био неко из ваше јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У дворишту? Не разумем питање. Је л' ви мислите је л' био још неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим у дворишту? Били сте сами ви и Ђукић са цивилима или има још неког?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па био је, ја сам вам лепо рекао, значи из тог дворишта су значи дошли код нас, код мене и код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам када сте ушли у двориште и видели цивиле, кога још ту видите?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да се сетим свију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога ви можете да се сетите, можда можете да се сетите свих а можда не можете? Је л' био ПЈП, је л' био САЈ, је л' су били људи из ваше јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Било је, ту је био Олујић, био је Цвјетан, био је Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Медић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Драган. Био је Боројевић, био је П-1, значи сви су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки високи, плави мушкарац?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте био али он не знам да ли је он био припадник наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у вашој униформи?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вам нешто рекао, значи тај други аутобус ту су били људи које ја нисам никад видио до тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам за униформе?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам, могуће да је имао и нашу униформу, али ми смо имали сличне униформе, значи ми смо имали униформе као и ови

значи ПЈП је имао посебно плаве јединице, значи комбинезоне су имали и имали су писало је «полиција».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја рачунам на ваше искуство од `92. године да разликујете униформе, знате зато вас питам.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја рачунам на ваше искуство да разликујете униформе и да знате које је ваша јединица.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Дозволите да вам објасним нешто. Исте униформе смо имали ми и имали су та формација, они су имали, имали су, ми смо имали шилкапе, значи шилкапе маскирне и зелене и исте смо имали униформе, значи НАТО униформе дводелне униформе, сви прслуке нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао исте униформе, која формација?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па САЈ, значи било је две врсте САЈ-а који су били у црним униформама, писало им је на леђима САЈ и било је ових што су имали исте униформе ко и ми, а шта су се разликовали, они су се разликовали имали су ту значи имали су мач и имали су вамо друкчију ознаку од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу, то сте заиста детаљно објаснили, сад да ми кажете од припадника ваше јединице ко је био ту у дворишту, да ли се сећате још некога?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам је ли био овај из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко из Ниша?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Сад не знам је ли био да ли је Цекић био ту или онај Рака, не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је из Ниша Цекић или Рака?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: А? Цекић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И Раша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Раша.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Раша?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Раша је из Ниша?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био, је ли било ту некога из ПЈП-а?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Нисам их ја бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем отприлике?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па нека их је било четири, пет, ту говорим за то место ту. А на улици значи ту где смо ми били било их је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А САЈ?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: САЈ је значи, било је тај тога се сећам добро, у црној униформи, САЈ, писало му на леђима САЈ, Рамбо је био и били су неки што су варили, не знам шта су варили појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Варили нешто тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Варили су?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту су варили или на улици?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, не, на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је још оно на почетку. Да вас питам, је ли неко викао нешто шта да се ради са тим цивилима? Јесте чули тако нешто? Је ли рекао неко нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Је. Ређу вам ја како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи ређу од слова до слова, значи мени и Ђукићу кад се то десило обратио се «усташе терајте то у двориште и побите».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам се обратио?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тај из ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ту у дворишту, пре него што су цивили изведени је ли се чуло ту нешто, шта да се ради са њима је ли био неки договор? Неко некеме је ли рекао нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био од припадника ваше јединице, држао те цивиле, који су одвојено ту тако стајали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Гди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту око цивила, је ли ме не разумете? Јесте прилазили ви тим цивилима?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не разумем вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас да ли сте прилазили цивилима ту у дворишту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не. Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли прилазио Ђукић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, па како је могао прићи кад смо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли прилазио Ђукић некој особи која је била ту у близини цивила и упућивао ту особу шта да ради, где да их води и тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, ја и он смо изашли заједно из дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте изашли? Пре него што сте изашли?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам, да му је неко нешта рекао знам кад смо изашли да су нам рекли терај то назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тај из ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли викао неко «поби то, врати то», јесте чули тако нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, али тог ја човека немам појма ни ко је он ни одакле је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све из ПЈП или САЈ, то нико није.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па кад су били и једни и други, и били смо ми трећи. Значи били су плавци, био је САЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми зашто је вас кад сте хтели да се вратите, зауставио Ђукић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто вас је Ђукић зауставио кад сте хтели да уђете у двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Зато што сам био узрујан и кад се чула та пуцњава, ја сам кренуо значи према том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам зашто вас је зауставио.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Није ми дао да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што? Је ли се знало већ шта ће да се уради са тим цивилима?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јел сам ја или он знао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако међу вама је ли се знало?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми што вас онда није пустио?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Није ми дао, нисам ни ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам рекао нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Куд ћеш ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али кажите ви сада овде мени зашто онда ви нисте пустили Стопарића, јесте ви зауставили Стопарића?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Он је дотрчао однекуд, ја не знам одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли хтео да уђете у двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте га зауставили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ето ни ја њему нисам дао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што? Што му нисте дали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ето уватио сам га и рекао куд ћеш ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ви шта се радило тамо у дворишту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се вратио је ли знате? Ко се вратио у двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ко се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, са цивилима? Ако ви нисте ушли, па није ушао Стопарић, је ли ушао неко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко ко је остао у дворишту и није изашао са цивилима на улицу, ви сте изашли, је ли има неко ко је остао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели после тога пуцања да неко излази из дворишта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Нисам видио, нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па зато што сам био окренут леђима како могу видјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ја не разумем колико пута су вама уперили пушкомитраљез или неко друго оружје у вас, значи једном онај ПКТ у вас и Ђукић Жељка? Је ли тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да. Не само у мене и у њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И после други пут поново или само једном?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па тада кад је тај значи, кад је Ђукић одбио да их ми враћамо назад, ја и он смо остали и он је рекао терајте ви шта ћем их ми да терамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ђукић нам уопште није причао тако нешто што је овако значајно то са тим да је неко уперио тај пушкомитраљез.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па једино ако је он заборавио, али ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није нам рекао то да сте се склонили уза зид и тако чучнули, залегли и тако даље.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ево ту је па можете поставити питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези ове свађе у аутобусу, каква је то била свађа да је дошло до репетирања оружја? Ви сте цео аутобус, сви наоружани, сви репетирају, шта је то било? Ко се са ким свађао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вам рекао да је пре тога, значи било вређање значи између САЈ-а и «Шкорпиона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма у аутобусу, је ли САЈ у аутобусу?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У аутобусу су улазили «Шкорпиони» значи једни су улазили, једни излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко излази?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Рекао сам вам да се сећам само да је Смиљић изашао из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам нисам сигуран даље ко је још изашао, не знам нисам сигуран да је Пацела изашао. Значи изашло је двоје троје је изашло, па онда су улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али уопште ми нисте објаснили то репетирање и ту свађу, уопште, сад причате ту неки излазе, улазе, опет сад Смиљић, стално ја вас једно питам а ви нешто своје причате. Зашто је дошло, каква је то свађа, ко

се то свађа, шта ту ко коме каже? Чекам да одговорите. Јесте ли ви чули шта сам вас питала?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта сам вас питала?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите онда, ја чекам да одговорите.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја кажем да не могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћу да вас питам нешто. Видите, кажете да сте све време били са Ђукићем?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић овако, ту код, каже када сам видео ту код тих цивила све ко је, сад ко је ту био све код њих, Стопарић на челу групе цивила, разговарао је са једним јединим старијим човеком који је био ту и који је после убијен, па онда Стопарић Горан, па онда даље видео сам да су то све жене и деца, било их је десетак, онда сам им пришао и рекао шта задржавате те жене и децу, јесте ли ви нормални, пустите то напоље, не смете их уопште задржавати, то сам ја рекао, Стопарић Горан је био присутан, био је присутан П-1, стајао је на зачељу колоне, а Шићо је био ту негде у близини и онда ми питамо ко је то Шићо, а он каже Томић Милован. Ја вас мало пре питам јесте ли ви чули да Ђукић Жељко прилази и да каже пустите то напоље, шта задржавате жене и децу, а били са њим? Нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви видели такву једну колону у којој Стопарић Горан, како каже Ђукић Жељко и сведок П-1 спроводе те цивиле?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Је спроводио цивиле а ја сам вам рекао да је Стопарић однекуд дотрчао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је П-1 спроводио цивиле?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Враћао их је назад у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово је тренутак, ово је пре тога, пре тога пре него што су уопште изведени на улицу, причате о различитом времену ви и Ђукић Жељко. Ђукић Жељко каже да П-1 спроводи цивиле од негде и доводи у тај део дворишта где се ви налазите.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Али ја сам вам рекао значи да смо ми изашли прије из дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Заједно смо изашли, тад се десило то са тим, та двојица што су дошли и уперили митраље у нас, а он ако се не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ми кажите за Драгана Боројевића, где ви њега видите? Кажете да га видите ту у дворишту када сте ушли у двориште ви и Ђукић, ту су још остали припадници ПЈП, САЈ и осталих.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми кажите јесте ли видели да ли је он изашао када и цивили напоље?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вам рекао да смо изашли нас двојица први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли изашао Боројевић?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Дозволите да вам испричам. После сам ја њега видио напољу сам га видио стајао је тамо уз плот и тада сам видио Шолају, али после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолају и Боројевића сте видели после чега?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не заједно него?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Овај је стајао значи уз плот тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз плот?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да. И Шолаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Шолаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Он је стајао овако напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је стајао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Напољу, значи на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком тренутку их видите?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком тренутку их видите пре или после пуцања или током пуцања?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја уопште не каже да је био ту, не знам како сте га видели, он уопште човек није био ту.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Рекао сам вам значи и Стопарић када је дотрчао, он се исто није ту временски дуго задржавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић где је био?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Драган?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Драган је био испред аутобуса и био је блед ко крпа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током пуцања?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: После пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био током пуцања, јесте ли га видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Е то ја не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овако, Боројевић знате да ли је био пре или после пуцњаве?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боројевић пре или после пуцања када сте га видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја мислим да сам ја њега после пуцања видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Павловић Бранко је ли био ту са вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам да је он био, ја се не сећам њега да је он био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Боројевић да су он и Павловић ушли у једно двориште да виде кућу, а Томић се ту мувао нешто около али не знам да ли је ушао са нама и не зна тачно када сте ви били заједно, али у сваком случају били сте заједно током пуцњаве, да ли минут два пре пуцњаве или баш када је почела пуцњава, али да сте током пуцњаве били са њим? Па онда каже да сте излазили на улицу, ту је Томић Милован, вас је срео на улици и не зна да ли сте са њим ушли у двориште, али се ипак после тога сећа накнадно вас и Павловић Бранка. Током пуцњаве је ли он био ту са вама који сте ту се прибили уз тај зид и тако даље.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, ја сам набројао људе који су били кад се десила пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви имате још нешто да кажете или ћемо препустити вероватно тужиоцу? Имате још нешто да додате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Томићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не може у овој судници нема не могу да кажем, има не сећам се то има.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да вам ја нешто кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И има, слушајте ме, има нећу да кажем, значи нема не могу, има нећу да кажем и то онда кажете због чега нећете. Нећу зато што, председница већа вас је поучила кад сте ушли у судницу да нисте у обавези да одговорите на питања ако би се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу и онда кажете нећу да кажем јер би се изложио срамоти, кривичном гоњењу или материјалној штети, па ми реците, па ми реците онда.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ево овако сад ћу ја вама да кажем. Ја сам пре много година, значи имао сам ударац у, то је било '99. године, сам значи имао расопану главу и значи не могу ја да се сетим свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда реците ја се не сећам.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам то изјавио, ако треба ја опет то значи изјављујем, значи плус тога сам имао тешку операцију срца, а ви мене значи присиљавате да се сетим шта је било '99., је ли се ви сећате шта је било '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да се упуштате у полемику са чланом већа судијом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нећемо тако комуницирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи судија вас пита је ли се сећате или не, ви нама кажете не могу да кажем, знате то не могу да кажем значи да ја закључујем да

се ви плашите. Судија Крстајић закључује нешто друго, ви кажете не то је било због тога што сам исцепали су ми главу '99.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сад од тога, је ли се плашите или неки други разлог или повреде главе или шта.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вам лепо рекао значи да не могу да се сетим свих детаља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па тако лепо реците не могу да се сетим.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи имам последице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Последице од повређивања главе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Последице од повређивања главе, али се сећате да су се псовали.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да ви видите како је то глава значи ушивана, ја значи ви инсистирате да ја значи морам да се сетим, а како да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам. Само смо питали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле добро, ви се сећате дакле да су се њих двојица псовали.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да. И значи ја морам сада да се сетим свега у детаљ, то ја нисам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте први који је рекао тако што у овој судници. Нико није рекао да су њих, ни Ђукић то не каже, ни било ко од сведока који су били у том истом аутоу, они не кажу да су се они сад нешто псовали, него иде нека друга прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репетирање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А већ о репетирању да не причам и то сам хтио да вас питам.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вам објаснио и шта је било у вези чега је било репетирање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су њих двојица у том псовању, да ли су и они међусобно потегнули један на другог оружје и репетирани оружје?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не. Колико се ја сећам не. Значи кад ја уперим пушку у тебе, ти у мене то се значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Реците ми још ово само, ви рекосте да је Ђукић који је седио напред, питао шта је то направљено.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али, па онда рекосте да је неки Смиљић изашао напоље из аутобуса.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ико ишта одговорио на то што је Ђукић питао или је мук и даље, сви ћуте.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па мук је и био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нико ништа није одговорио?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не сећам се кад је Пера Петрашевић, да ли је ушао касније, не могу, значи немогуће да се сетим свега у детаљ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И сад онда ви то како причате онда крене нека, крене неко псовање између Ђукића и Медића и остаје нам потпуно нејасно уствари шта се ту дешава.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не знам то њих питајте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па то њих питајте. То сад ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кад ви познајете Стопарића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте овде, пратите нас и одговарајте нама, пита тужилац за Стопарића.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Од кад га лично познам, од '91. године који је могао бити 9. месец '91.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте са њим били добри?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли и тад у Подујеву били добри са Стопарићем?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је давао исказ у оном поступку који се водио против Саше Цвјетана, па је рекао да сте ви баш били добри и да сте били заједно стално.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Били смо добри.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже да сте заједно изашли из аутобуса и ушли у то двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам, ми смо значи не знам ја шта је он изјавио, не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже да сте ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта кажете ви на ово шта вас пита тужилац, не шта је он изјавио него шта ви кажете, Стопарић каже да сте ви били заједно са њим, а не са неким другим људима.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја да сам био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужилац ће поново да вам прочита, слушајте шта тужилац каже.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Али само дозволите да вам кажем. А што би онда ако смо ми били у том истом дворишту, што би ја онда излазио са Ђукићем, а не би изашао Стопарић. Што би он онда однекуд дотрчао и што би му ја онда, ја њега спречавао да уђе у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац вас пита.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, ја одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац вам каже шта је Стопарић рекао да сте ви били са њим.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не са неким другим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже Стопарић да је дошло до претресања цивила, да је Шолаја претреса цивиле, да сте ви тај који је спречио даље претресање цивила јер вам је било жао, да сте ви рекли да се цивили пусте на улицу и да сте ви заједно са цивилима изашли напоље из дворишта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа ја имам примедбу на овак постављено питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте сада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нећете ви бити бранилац, ви кад будете бранилац онда ћете ми рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да ја уопште овако не волим ово овако интервенисање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када смо ми извели доказ саслушањем Стопарића као сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо тек да изведемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда ћемо да га изведемо. Како тужилаштво предочава и то већ ја не бих сада реаговао, али то је већ други, трећи пута данас само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја то читам из пресуде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставите пресуду и ону књигу од Фонда за хуманитарно право, шта је било у предмету Цвјетан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је та.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли онда ми можемо користити у исказима и када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви кажете да тужилац не може ово да предочава.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тужилац то може да постави у форми питања па ће свеједно да пита.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нека постави, али не да каже видите Стопарић је рекао ово, овај је рекао оно, тамо у истрази и тако даље и тако даље, као што је и Дмитривићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала вам, изволите сада да чујемо још ову примедбу.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: У вези овог предочавања исказа са ранијих претреса, сада је тужилац рекао да је он поставио питање исказ из образложења пресуде. Ја вас молим, значи ако се то предочава и дозвољава да се предочава, нека се предочавају искази дати на претресу, значи онако како је речено и како је унето у записник са тог претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Примедба браниоца Перковића и Саше Петровића су евидентиране овде. Да ли сте ви сада Томићу чули да би требало да нам објасните одакле неке разлике у исказима неких овде који кажу да сте ви све гледали, на крају то каже овде и онај сведок за кога сам ја прочитала,

сада ћемо то да нађемо, да сте ви рекли како једва чекате да дођете и да кажете овде шта је било, да Ђукић Жељко каже да ви све знате шта је било, и да ми имамо ту муке, у исказу који људи кажу да сте ви били ту, да сте ви спречили претресање цивила, да сте ви све то гледали.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И сада ви значи тврдите да сам ја очевидац тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам, ја вас питам. Јесте гледали претресање цивила?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто би неки људи рекли да сте ви то гледали и да сте ви то спречили, одакле баш вас ту да уплету? Па се опет враћамо на оно на почетку има ли или нема разлога да неке ствари памтите, а неке заборавите?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја вас молим овако једно, значи ако тврди, значи ево Ђукић је ту, значи нека поставите њему питање јер сам ја шта слагао јер смо били ми заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваш исказ оцењујемо ми а не Ђукић.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Што би ја значи, што би Стопарић ако је био сам и ако је то његова изјава, ако је то његова изјава, што би ја изашао а он остао. Шта сад, објасните ми ви то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте заједно гледали како претресају цивиле.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја. Да сте ви спречили, је ли јесте или нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што он то каже?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ми да питамо Ђукић Жељка сте ви слагали, како то ми да питамо Ђукић Жељка да ли сте ви слагали, шта ви то нама кажете.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Зато што смо били заједно. Разумете ви, ако сте са неким били заједно ја не могу да измислим нешто што није било, већ оно што је било, а рекао сам вам значи да сам имао повреду главе, имао сам операцију срца, видели сте да ми није било добро и изгледа да ће ми опет позлити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да вам позли молим вас док не завршимо.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па немојте, значи ви мене присиљавате да ја верујем у Стопарићеву изјаву, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми вас питамо.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Је ли може тако, ето ја не верујем. Што би ти онда дотрчао до мене ако сам ја изашао први, па чекај што си ти онда остао тамо, објасните ми то, ево ви ми објасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је разлог да ви желите да се вратите у двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сада овог момента.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете били сте бесни, били сте људи, који је то разлог кад чујете пуцњаву да ви желите да се вратите у двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Знатижеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знатижеља за чим?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да видим шта се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је употребио израз немој да идеш да прљаш руке, да крвариш руке, ко је то коме рекао? Жељко вама или ви Стопарићу, ко је то коме рекао? Молим вас, молим вас.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Жељко се није мени, значи Ђукић се мени није обратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим вас. А ко је коме рекао то?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: На такав начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам тако рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: На такав начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то и мало пре тражила, међутим мораћу овде да нађем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ви знате док суд тражи, је ли ви знате ко је бранилац Медић Драгана?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Каке то сад има везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па само вас питам.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам, мајке ми, ја више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ништа ми сад није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вас нисам чула сад.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ништа ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита да ли зна ко је бранилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Медић Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а ви кажете ништа ми није јасно?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па вас ја питам знате или не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Како не би знао, знам Перковића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате Перковића да је бранилац Медић Драгана?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ма знам га значи лично смо ишли у школу, ја не знам шта ти хоћеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то разлог за то кад вас суд пита шта је било у аутобусу, а ви у оном страху гледате у Перковића па нећете, па кажете не могу да кажем, је ли то разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Извините госоподине, ја и Перковић смо ишли заједно у школу и ја њега знам значи од рата и у Бановцима, шта сад ви мени постављате, ја вас не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не видим ево, већ почињу ми живци радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, јел знате зашто не разумете.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сам ја вама на почетку рекла, гледајте у монитор испред себе.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ево гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратите онога ко вас пита ту на монитору.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Гледаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте затим у мене и слушајте шта ћу вам ја рећи, када можете када не можете да одговарате, а ви док вас је и веће испитивало ви гледате ту наоколо по судници и онда ме питате да питам ја Ђукић Жељка да ли сте ви рекли истину, мислим невероватно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа дозволите овако, ајте молим вас, је ли ви можете прећи можда преко овакве опаске тужиоца да пита сведока да ли он гледа зато у мене јер се он плаши мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то питао тужилац.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А није тражио сада ни да пита да ли је човеку добро, да ли се неко плаши тужиоца који има све механизме, да ли се вас плаши сведок П-1, да ли сте ви разговарали са сведоком П-1, ја овог човека знам од малих ногу, и никад то више немојте да кажете овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја управо то, да изгледа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте чули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ви то сад нешто претите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ви то сад нешто опасни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али вас упозоравам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас браниоче Перковићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који су вам методи, хоћете и методе да ми кажете. Шта ће се десити ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче. Тужиоче како то разговарате са браниоцем, бранилац је заиста лично увређен, ево и ја ту можда погледам неког из публике јер га познајем, заиста из школе, можда је он то схватио као увреду, уреду је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је тачно схватио као увреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок пре него што је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је тачно схватио као увреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо то, за сада нећемо да се упуштамо у то, али сведок је пре него што је одговорио на питање, пре него што сам му ја то

допустила, зато ја вама господине Томићу кажем гледајте у монитор, пратите оно што вам кажем, на шта да одговарате, на шта да не одговарате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је сведочио и у «Шкорпионима», то зна и судија Крстајић и исто је имао амнестички исказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете само да укључите микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да укључите микрофон кад сте се већ јавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада тужилац и даље поставља питања и ми приводимо крају, ја мислим данашњи дан. Тужиоче изволите. Молим вас да бранилац и остали не разговарају сада без микрофона нешто приватно. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је постављено питање било, нисам чуо одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које постављено питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то што Перковића зна из детињства, из школе, разлог што док сте ви постављали питање да нам објасни шта је то било у аутобусу, кад је започео и рекао ево сад ћу да вам испричам, у тренутку је погледао Перковића и стао, да ли је то разлог зашто је престао или је разлог што се не сећа, или је разлог страх, то је питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано као ваша примедба, али као питање то ћемо да одбијемо. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И питање од кад зна да је Перковић бранилац Медић Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се такође одговор на ово питање.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Мени поставља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао сам шта је хтео да ради у том дворишту па га је овај зауставио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо значи покушавали да га питамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је знатижеља. Па шта је било са том знатижељом након што се то догодило јер овде имамо сведоке који кажу да је он вршио неку своју интерну истрагу, па да ли је та знатижеља престала моментом повратка у Пролом Бању или се наставила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тужилац хоће да вас пита да ли сте се све време интересовали у Пролом Бањи за то шта се десило или не?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Прво и прво ја нисам значи овлашћено службено лице да би вршио истрагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми мислимо овако у разговору знате, нико не мисли да сте као овлашћено службено лице.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи да би неко те радње радио мора бити овлаштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац јесте се распитивали, разговарали.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја му дајем одговор да ја нисам овлашћен за такве ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ви рекли да тражите оно идеш да прљаш руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам то тужиоче наша, међутим ја сам то мало пре сведоку и читала, али то је то, значи каже Ђукић Жељко 08. септембра овде када је давао одбрану, први до мене стајао је Томић Милован Шићо кога сам ја ухватио за раме и рекао Шићо ди ћеш човече, пусти жену и децу ајде мани се тога, он је застао и остао са мном напољу, Стопарић Горан је био испред њега ближе тим цивилима и он је кренуо за тим цивилима, њему је нешто довикнуо Томић Милован, али му је Стопарић одговорио, па је Стопарић потрчао, отрчао за тим цивилима кад су цивили већ залазили у тај амфор. Да ли их је Стопарић сустигао баш ту, али је ушао кроз тај амфор, углавном је ушао кроз то двориште и у том моменту се зачула пуцњава. Да ли је он видео ко пуца, то ће он морати да се изјасни. Је ли се сећате ви тога.

Не, немојте да се извињавате. Сад питам човека. Је ли чујете шта вас питам. Је ли чујете шта вас питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сваки пут кад он треба нешто да каже, бранилац Перковић интервенише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви чули ово шта је Ђукић испричао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Сад нисам чуо ништа. Значи ја и Ђукић смо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам је ли рекао вама.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И по ко зна који пут морам да објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам да ли се сећате ових речи.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да сам ја хтео да кренем у то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам да ли се сећате, Шићо ди ћеш човече пусти жену и децу, ајде мани се тога, је ли то то отприлике шта је он вама рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да, могуће да ми је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ђукић каже да сте ви зауставили Стопарића, али је Стопарић ипак ушао кроз тај амфор, а да ли је гледао или није то не знам.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вам лепо рекао да је он дотрчао, ја не знам одакле, а ова његова изјава, па значи ако сам ја изашао са цивилима, па одакле си ти дотрчао. Ајде објасните ми, ја не знам, ја не могу бити у исто време на два места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, када сте ви хтели да се вратите, кад сте ви хтели да се вратите, пре пуцњавае и кад вас је зауставио Ђукић.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић каже да сте ви.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У том моменту значи није прошло ма какви две минуте, дотрчи Стопарић и ја сам њега зауставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли он ушао или није?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам је ли он ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић каже ушао у амфор, а да ли је успео да види шта се десило?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Е то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли ушао у амфор?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Он овде твди друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете шта вас питам, је ли ушао у амфор?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Он је, ушао је у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а знате оно кад вас питам, да ли сте чули неке речи ти људи да вичу, јесте ли чули да неко виче да се враћају ти људи од ових ПЈП, шта пушате то и тако даље, тај полицајац? Јесте чули то?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: То се он обратио Ђукићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи обратио се, враћај то назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И Ђукић је изјавио враћај ти. Нисам још боже још нисам скренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче. Шта боже, шта сада кажете боже?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Нисам још скренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте овим речима да се тај обратио «усташе, враћајте то и побите то», тако сте рекли.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да. Значи тај ПЈП кад су мени и Жељку уперили митраљезе, он је мене и њега назвао усташама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте да чујемо питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад је остало, остало је нејасно сво време чујемо да је то један сад ПЈП, а онда у једном моменту и сад кажете њих двојица су вас двојицу, колико њих је уперило митраљезе у вас двојицу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ако смо нас двојица онда је и њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, значи можете да одговорите, само један, двојица, тројица, петорица, не ако смо ми онда, знате.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи нас двојица, и њих двојица и трећи је стајао код тог излога, значи ја добро објашњавам и добро значи имало се сећам ичега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи колико, тројица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче одговорио је.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У том моменту ја вам лепо објашњавам, значи стајали смо ја и Ђукић, дошла су два човека са ПКТ-има, значи један је био у Ђукића уперен, други је био у мене, трећи човек је разбијао ПКТ-ом излог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу, ви опет непосредно директно и одмах чим је постављено питање одговарате на њега и ја сам вам рекла слушајте ме, гледајте ме, не можете сто пута на једно те исто питање да одговарате и зато ћемо вам сигнализирати шта да кажете, а шта не, допустићемо значи немојте одмах да причате као да сте не знам где.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко од те тројице је убио овог човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ко од те тројице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад каже да су тројица њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта треба сведок да каже, односно шта, сведок је описао како је изгледао човек који је пуцао у тог цивила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад каже да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како на који начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тројица од ПП-а били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а на који начин мислите да од тројице непознатих идентификује тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па један је разбијао излоге, један је претио њему а трећи је претио Ђукићу, сад ја питам од те тројице који је тај који је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је онај који је претио њему, или Ђукићу или који је разбијао излог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то разумели.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам одоговорио да је то човек који је разбијао излоге. Значи тај је убио цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сва тројица имају ПКТ?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте јер су сва тројица били значи високи и јаки, да би носио митраљез ПКТ не може га носити неко ко је мали и које слаб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је у ком тренутку, да ли у дворишту, да ли на улици, да ли кад цивили одлазе или кад се враћају, је Саша Цвјетан ударио тог мушкарца са белом капом?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја мислим то је кад је било у дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па ви кажете да нисте били у дворишту.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Дозволите јесам ја лепо појаснио и опет ћу појаснити, значи кад су ти цивили, значи тај цивил он ми је остао специфичан и тај други због беле капе, сад значи да ли је он њега ударио јако или није то ја нисам видио, али сам видио када је човеку пала бела капа и тог момента значи ја и Ђукић смо изашли напоље и онда су изведени, изашли су цивили и ја вам то лепо објашњавам и објашњавам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком пределу тела и главе је Цвјетан Саша ударио тог цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па могао је, значи пошто је капа, ево ја ћу ставити ово да демонстрирам, значи ако је капа тако висока могао је и прстима скинути, је ли није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ово што сте сад показивали, што сте демонстрирали то се ништа неће видети на транскрипту, објасните, значи да ли ви знате или не знате по ком делу главе је Саша Цвјетан ударио тог човека?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, само сам видео значи кад му је пала бела капа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чиме га је ударио?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Лепо сам рекао да нисам видио с чиме, видио сам да је пала бела капа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ви сте сами рекли, нико вас није питао да сте видели да је Саша Цвјетан ударио тог човека са белом капом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас Томићу је ли ви чујете питање, је ли гледате мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте рекли да је човеку пала капа, него сте рекли да да је Саша Цвјетан ударио, па вас ја питам где ви кажете у дворишту, па вас питам чиме и у који део тела ви кажете не знам да ли га је ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па? Шта па? Шта сад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је рекао, сведок је рекао да га је ударио, на основу чега тврдите да га је Саша Цвјетан ударио?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добро ја се нисам добро изразио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви, да ли ви, сте разумели да не можете директно непосредно да одговарате одмах на тужиочева питања?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи док вам то не допустим. Може. Да ли сад разумете? Да ли можете тужиоца да пратите на монитору?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви видели када је Цвјетан Саша ударио тог цивила?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја се нисам добро изразио, значи видио сам кад је Цвјетан стајао значи у близини њега и кад му је пала бела капа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Да ли има још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па исти је метод судија као и јуче, ако журимо, ајде да прекинемо, али ви мене после сваког одговора сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми уопште не журимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питате да ли има питања, а ја и даље стоји, ја да немам питања ја би вам се захвалио и сео, тако да некако чини ми се да је то сувишно да ме сваки пут питате да ли имам питања. Ја то схватам као неко пожуривање у најмању руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче погрешно схватате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И те ваше примедбе на начин на који руководим су евидентиране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добиће воду сад сведок. Молим? Само воде да ми донесе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да сачекамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада ћемо да направимо неку паузу да се ви освежите, како вам је. Доћи ће, само да стигне, не може да долети.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Најбоље ако можете да завршите са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да завршимо са вама. Направићемо једну паузу, па ћемо видети како, за то време ће да вас погледа доктор.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Боље да завршимо, не могу, значи живци су ми отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора да вас погледа доктор. Хоћете сада молим вас да отпратите сведока до ове посебне просторије. Испратиће вас до посебне просторије где ће доктор да вас погледа.

Ми ћемо сада да позовемо сведока Дмитровића који је нацртао ову скицу да не бисмо губили време и да човека не бисмо звали још оно пет пута да долази. Хоћете Дмитровића да зовете и да сазнамо шта је са овим. Отворићемо. Јесте завршили скицу?

Пред судом је сведок ДМИТРОВИЋ ПЕТАР који суду предаје скицу коју је у паузи сачинио и затим преко документ камере показујући објашњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте скицу овде. Режија молим вас укључите документ камеру. Пређите овде позади. Режија да ли можете да укључите камеру, документ камеру на мониторе у судници.

Да ли можете сада да нам објасните шта је шта, где сте ви, где су аутобуси.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ово су аутобуси колико се сећам. Ово је улица лево где смо ишли. Ово је кућа те где су цивили били. Ово је кућа коју је Рисовић нашао, а овде је команда где је Боца ушао када смо изашли из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто нисте одмах ушли у ту кућу коју је нашао Рисовић који је ближе аутобусима.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Зато што је тада била заузета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у међувремену се ослободила?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога је била заузета?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Па било је војника, неког је било унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваших «Шкорпиона» или?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Претпостављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како ви то знате да је у међувремену.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Зато што сам увек кад смо ишли ми у групи неко од нас је улазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, како знате да је слободна?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Зато што је Рисовић отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратио се да провери?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Вратио се да провери.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, добро то морамо да питамо Рисовића, али прошли сте кућу која је пуна и сад се враћате и у кућу која је опет пуна јер знате да је празна, сад ја питам како знате да је празна?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је објаснио да се вратио да провери Рисовић.
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам требао да идем према горе, ту сам срео овога да питам за горњи део.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то. Да. Да ли браниоци имају питања нека везано за ову скицу?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где је СУП?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја знам само да је Боцо ишао овде у команду, а сад шта се ту налази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени да ли имају питања? Не. Добро можете да се вратите. Имате Боројевић? Него, може, може, изволите да дођете на место за сведоке, да вас пита нешто Боројевић.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Једно питање само, друже ја и ти се знамо од `95. године, је ли тако?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Из «Шкорпиона».
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија молим вас да вратите слику суднице на мониторе.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли, кад сте ви били у дворишту кад су ти цивили, кажете да сте видели цивиле у дворишту?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: да.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли је био Томић тада са вама у дворишту?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: У дворишту, јесте.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Јесте.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли сам ја био у том дворишту?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја сам рекао да нисам видио.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: А познамо се од `95. године, је ли тако?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Познамо се.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И сад кажете да ме нисте видели у дворишту?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја те нисам видео.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: ОК ништа више, само зато што Томић сад каже да је мене видео у дворишту. Значи нисте ме видели у дворишту?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ја те нисам видио.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Хвала. Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Да ли још неко има нешто да пита овога сведока? Да ли кажите ми ви имате још нешто да кажете?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови за долазак, два пута, још оно што смо чули оно посебно долазак од станице догде је ли тако?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: да
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су 4.000,00?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?
СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам обавештена од наше службе за помоћ и подршку сведоцима.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку на терет буџетских средстава суда на име трошкова за долазак два пута на претрес исплати 4.000,00 динара на име аутобуске карте, као и на име доласка од аутобуске станице до зграде суда и натраг до аутобуске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За исхрану да ли тражите нешто имајући у виду колико сте остали прошли пута и данас?

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Ако може нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Као и 1.000,00 динара на име исхране, па суд досуђује 5.000,00 динара на терет буџетских средстава суда, на име трошкова поступка, овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете. Средства ће вам овде бити исплаћена.

СВЕДОК ПЕТАР ДМИТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Да ли имамо информацију шта је са сведоком? Добро. Имајући у виду да је сведок опет добио лек један коме треба једно 15 до 20 минута да делује, имајући у виду да смо га вратили, већ значи ово је други пут да долази, његово здравствено стање одредићемо рецимо неких 15-20 минута паузу и да наставимо и данас завршимо са овим сведоком.

За овим суд оређује паузу ради ормора и то до 14,55.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да почнемо тада и да завршимо тамо до пола 4.

Хвала вам.

Позовите молим вас сведока да видимо да ли се опоравио

Настављено у 15,05 након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се опоравили, да ли можете, да ли сте добили неки лек?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добио сам таблете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас прегледала докторка?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас прегледала докторка?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да наставите?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да приведемо ово данас крају, како се осећате?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добро је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави са испитивањем сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту смо стали код тужиоца.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кад познајете П-1 сведока?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете П-1 и од кад?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: '96-'97.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Из Вуковара.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ратишта или приватно?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Где сам радио код Чанчаревић Миленка у обезбеђењу кафића, где је радио и он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојица сте радили код тог Миленка?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неког сукоба између Чанчаревића и Ђукића?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам вече прије напустио Чанчаревића, а тада у то време су П-1 и једна женска прво су они Ђукићевог брата истукли, па после они су добили батина и онда је било између Ђукића и Чанчаревића скукоб.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ако сам вас ја добро разумео, значи Ђукић, односно П-1 и нека женска су истукли кога?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ђукићевог брата.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове тај брат?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не могу сада да окинем.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рођени брати или неки даљи рођак.
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Брат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рођени брат?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја мислим да је, Сима, тако се зове, Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се окрећете према. Овде господине Томићу овде само одговарајте знате, не знате, сећате се не сећате се.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не. Знам му брата значи како не би знао кад сам долазио код Ђукића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у каквим сте ви односима са П-1 били?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја са њим, ништа ја и он, ми нисмо били блиски уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте били у завади?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У завади, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли има неки посебан разлог што до данас никад нисте поменули П-1, у ниједном вашем исказу се П-1 не помиње осим данас.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па прво и прво ја нисам значи П-1, ја га нисам ни спомињао, на телевизији сам гледао значи кад је било у Канади. Не знам шта друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је изгледао П-1, је ли био П-1 у Пролом Бањи, Подујеву?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да. Значи био је црн, проћелав, носио је амерички шљем и носи је панцир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте га видели са тим шлемом први пут?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Кад сам га видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са шлемом?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И први и други терен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кад први пут? Је ли био у Пролом Бањи са тим шлемом?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па био је и Пролом Бањи и тамо. Значи и са панциром значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па где тачно сте га видели у Пролом Бањи са шлемом?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па видио сам га био је на игралишту видио сам га. Значи он је био специфичан П-1 овај мало проћелав, значи црн носио је тај шљем и панцир, био је увек утегнут. Значи увек је опрема на њему била затегнута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао још неко такав шлем?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Амерички шљем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било какав?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам какав, такав?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не знам, не могу се сетити, али ја мислим да јесте имао, али његово значи он је био специфичан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко у Подујеву још имао шлем?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У Подујеву. Ко је још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете неког Кинеза?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он имао шлем?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Кинез имао шлем?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте и он је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени је остало нејасно, излазе цивили и обраћају се ови људи да их ви вратите и ту убијају једног, и кад вас суија пита колико је то далеко од вас, да ли сам само ја добро чуо да је то 40 метара, е сад како је могуће да вас неко гура, упери, гура вас цевима а далеко је 40 метара?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи лепо сам објаснио да је са леве стране била продавница, коју је разбијао трећа особа ПЈП са ПКТ-ом који је убио значи цивила, значи лепо сам видио, значи рекао сам 30 до 40 метара према горе лево, а ми смо стајали на цести овако нас двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај који је убио је био удаљен 40 до 50.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добро, нисам сад ја тачно узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је питање колико су цивили далеко од вас, то је било питање, па сад ја.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Цивили су били доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико далеко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико далеко су били цивили од вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па и они су били тако. Аутобуси су били горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сад неко ко је ту поред вас вама даје наредбу да враћате цивиле, а цивили су 40 метара од вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи мораћете питати другачије. Значи он ставља примедбу генерално на то, је ли тако, то је примедба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли сам ја то добро схватио, да ли тај каже враћај то у тренутку када су цивили поред њих непосредно или су цивили 40 метара, па неко каже враћај то.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Рекао сам да су цивили иза нас, ево објаснио сам за тога једнога цивила, значи објаснио сам за 3 особе са ПКТ-ом, један је био сам, који је разбијао ПКТ-ом излоге и који је убио једног цивила, лепо сам вам објаснио. А два, значи два из ПЈП-а су били испред мене и Брке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо вас то и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро за тужиоца је нелогично јер сматра да су цивили далеко па да тај ПЈП са ПКТ нема разлога да вама наређује да их вратите. Ја то више сматрам да је, сад ако не тражите одлуку већа да је непотребно да сведок то даље разјашњава. Да вас питам господине Томићу, што ви тако споро тако говорите.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па говорим нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам због ове терапије што сте примили, да ли то нешто утиче. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да су ти цивили прошли поред вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Лепо сам вам објаснио, цивили су иза мене, ја по ко зна који пут објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, је ли јесу или нису, само је то питање јесу прошли поред вас или нису прошли поред вас.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Они су иза мене, објашњавам по ко зна који пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да су они кад су изашли из дворишта отишли у супротном правцу од вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ми смо отишли значи испред, ја и Ђукић смо отишли напред и лепо понављам значи по ко зна који пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Немојте више одговарати.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам шта је сад ту нејасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прочитаћемо, можда је јасније кад се прочита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немам више питања. Овим сте ми ускратили могућност да питам даље, ако је вама, извињавам се можда је мени нешто промакло, ако је вама јасно, онда сам задовољан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мени је, за мене је евидентно пре свега стање сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања, при том респектујем то што је он дошао други пут, што је данас остао до овог доба и што је замолио да данас онолико колико можемо највише завршимо. Да ли браниоци имају питања? Изволите.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Бићу кратак. Ја сам бранилац Шолаја Миодрага. Само прво питање кад сте били у дворишту, јесте ли видели Шолаја Миодрага у дворишту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Тог момента сам га видео и видио сам га на улици.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: На улици, колико је био далеко од вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не знам био је значи између аутобуса, тамо наспрам аутобуса.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Код аутобуса?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да, па ето нека је био 30-40 метара, а није могао бити даље.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро, у дворишту када је био, с ким је био?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: У дворишту, ја сам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте овде у веће.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да је било значи, било их је пуно. Ја не знам да ли сам све набројао. Значи био је Олујућ, био је Цвјетан, био је Медић, био је Шолаја, био сам ја, био је Ђукић, био је Ковачевић, био је покојни Рисовић, био је покојни Мирковић, и тог момента значи ја сам лепо објаснио и по ко зна који пут ћу објаснити.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пита бранилац да ли сте видели с ким у друштву стоји Шолаја, да ли је он посебно био са неким у друштву или не?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био са неким посебно онако у друштву или се издвајао као нека групица или онако сте га видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не, ја вам објашњавам да су то биле групе људи, значи ко је кога познавао, тако да су те групе људи, значи ко је са ким, ко је кога знао, тај је са тим и био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли окривљени имају питања? Изволите.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео би да питам сведока сада да разјаснимо уствари ово, моменат кад сам га ја зуставио за руку и то кад сам рекао да се не врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћу вам одбити, три пута је одговарао на то.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па није, сад да вам кажем, само га треба подсетити мало, он је човек збуњен и у страху, кад види мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ставите примедбу, иначе то да га питате у ком моменту он је то објаснио два или три пута.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро онда ставите примедбу, да кажем он је човек у страху, он се боји кад види мене који сам био напољу, немам везе са тим. Човек који је био у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се боји вас.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не мене, који је после мене изашао из тога дворишта, нормално да се боји да ће бити и он ухапшен кад види мене који немам везе са тим овде, зато тако у страху и говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви стављате примедбу том смислу да ви нисте заједно изашли из дворишта, него да је он после вас изашао из дворишта.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тачно тако сам ја у својој изјави и рекао, да сам ја изашао, он је после мене изашао из тог дворишта, с цивилима тим су дошли до мене. То је тачно тај ПКТ да је био уперен, а то сам хтео да говорим сад да не испадне да је ово не знам шта, ово јесте човек ишао са ПКТ-ом рекао да не лајем ту, усташе шта, шта се бојите, они су знали да смо ми «Шкорпиони», као тако па смо из Хрватске, пошто смо оданде и све је то тако било, јесте, а то је све било ту на лицу места где је тај човек убијен, то није било 40 метара даље ближе, можда се он то не сећа па је нешто помешао, ја не знам само видим да је човек збуњен па чисто да му предочим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако ви дозвољавате, ако не није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево управо сте испричали.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јер он је у том моменту кад је тај рекао враћај то назад шта чекате, шта их пуштате ван, побите то, тада је тога човека гурнио кроз тај излог убио га, ми смо ту остали, Томић Милован се није вратио у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатујем да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Томић је остао тада са мном, а и он да је кренио он у двориште ја сам већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатујем да понављате одбрану.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тад сам га ја зуставио, само у вези тога ништа друго. И ово у дворишту да је видио што није видио, ја сам то био исто у том

дворишту, био је и он у том дворишту. И то је, и он је био у том дворишту човек, није он никог тукао, није малтретирао, али је био. Не знам како је сад видио ту каже видио је и Боројевића, ја рецимо Боројевића нисам видио, Шолају нисам видио, можда је он видио ја нисам, не знам како је он видио, били смо, ја сам пришао њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стављате примедбу да је сведок изнео да је видео и треће и четвртоокривљеног које ви уопште нисте видели?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја их нисам видио, ја сам то и рекао када сам давао изјаву, ја и не знам, ја их нисам видио, он их је каже видио, а он је био са друге стране, ја сам пришао тој страни ту и сада да подсетим сад сведока ако ви дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, јел сад хоћете да га подсетите или хоћете да га питате?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам како то, то што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иде тако, ово не знам који је сведок по реду, да ви сада питате њега ако је остало нешто што није рекао.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па комплетан догађај у дворишту, он није се изјашњавао у том дворишту јер не жели, боји се да неће можда одговорати што је био у том дворишту, али човек нема везе са убиством ко ни ја, али он се боји каже кад види мене овде боји се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада нама објашњавате зашто се сведок боји.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам више шта да вам објасним, рецимо за Стопарића није споменио, да је Стопарић ту жену гурао тамо претресао и рекао сам вам, гурао руке у њедра и свашта тамо рецимо то ништа није рекао а ту је био у тој близини када сам ја пришао и рекао «остави».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је то видео, а што то нисте рекли?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па морао је видети, ту је стајао, да ли је видео али био је ту метар два од мене, ту смо негде били. Он човек зашто не говори ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу, је ли видите шта вам каже Ђукић, зашто нисте испричали да је Стопарић претресао неку жену и ту у дворишту, каже ви сте то морали да видите?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам рекао значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели то пита вас Ђукић.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја значи нисам видио претресање значи ја сам лепо значи рекао да смо ми изашли заједно, а кад си ти мене разумеш после свега тога значи ти си мене уватио за руку, а он одакле је дотрчао ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И по ко зна који пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма добро мислим шта ја кад он човек није видио, неће, ја не могу сад шта да му причам не знам шта. Сада да искористим прилику док сам још овде, прошли пут сам рекао на секунд један у вези личне

карте када је издата П-1, само да кажем због чега сам то хтео, то сам хтео због тога што ја претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој фази када је овде сведок који се не осећа добро, то заиста не можете да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Али молим вас да после она ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад будемо отпустили сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли могу ја да питам док је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све после кад будемо отпустили сведока.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, док је ту, док је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је предлог неки за суочење може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам то очекивао да се њих двојица суоче на ту околност или ако мислите да нема потребе, онда на неки други начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то истина да су се Ђукић и Медић Драган расправљали у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочићемо их на то само да се заврши са питањима.

Да ли има неко још од окривљених питања? Боројевић Драган, изволите.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Само једно питање. Како су вас звали у «Шкорпионима», какав надимак сте имали?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја?

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам имао два надимка Шића и Муса.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Муса.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Само толико, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Сад везано за предлоге за суочавање, то је предлог за ову свађу у аутобусу, да ли још неко од бранилаца има предлог неки.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Морам с обзиром на садашњи исказ значи и суочење између Шолаје и Томића на околност да ли је био у дворишту или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Остали браниоци, окривљени? Добро.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење између окр. Ђукић Жељка и сведока Томић Милована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви способни да се суочите са Ђукић Жељком, односно да стојите том приликом, гледате се очи у очи?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Зашто не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам због здравственог стања.

Па окривљени и сведок стојећи један наспрам другог окренути лицем у лице један другом исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете молим вас окривљени да станете овде где сте мало пре стајали? Реците сведоку то што је прећутао и то што кажете да се плаши, везано за Стопарић Горана за ту жену и тако даље. Молим вас Томићу да устанете да се окренете ка Ђукићу да се наравно сачекате да он каже, затим да ви кажете све један другоме у шта имате, значи прво везано за Стопарић Горана и за ту жену, затим везано за излазак из дворишта ко је изашао, ко је могао шта да види, ко је први изашао или сте изашли заједно и коначно везано за ову свађу у аутобусу и за то репетирање оружја у аутобусу, то шта је било између Ђукић Жељка и Медић Драгана.

Изволите. Хоћете ви.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Био си у дворишту када су ти људи претресани, био си кад је Стопарић Горан претресао, то си морао видети, изашао сам пре тебе из тога дворишта са Ђоком Чикиним, јесте истина да си ти дошао после нас горе. То је био тај човек убијен, то си морао видети да је то било ту где је било, а не тамо 40 метара даље од нас. Што се тиче аутобуса, у аутобусу ја јесам се бунио ко је то урадио и псовао сам у аутобусу. Мене је тада највише испровоцирало што је сведок П-1 рекао ја сам па шта, и да није он, да није Драган Медић рекао шта тебе Брко боли да извинеш курац, шта тебе брига, ко зна како би и завршила та свађа са мном и са П-1, можда, ја сад даље репетирање оружја то да је било после тога у вези тога, не сећам се, ја сам сео на своје место и нисам чуо да неко репетира пушку у вези тога, е сад ти што имаш ти кажи. То је толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ви њему јесте видели Стопарића како претреса и шта је било то у аутобусу, оно што сте нама.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја немам значи, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте, значи окрените се ка окривљеном и гледајте га у очи.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи ја не могу да се сетим да ли је он претресао, значи ја нисам видео. Јер ја сам изашао за тобом лепо значи понављам по ко зна који пут и ја и ти смо стајали лепо значи тачно знам место где.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Све је то тако Шићо, али си ти дошао испред тих цивила, фактички ко да си их водио, ишао си испред њих на 10 метара, 5 метара.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја њих нисам водио.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не кажем да си их водио, али си дошао непосредно пре њих, пре тих који су цивили, што би сад човек мени и теби рекао шта их пуштате ван, па ја и ти 50 метара испред, што се није обратио тима људима што их воде. Што мене и тебе.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Он је значи напао на нас.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он је мени лично се обратио. Он јесте држао митраљез уперен у нас, то је истина, јесте све то тако што ти што кажеш то је тако било, а чега се бојиш да кажеш то. Ти нити кога окривљујеш тиме, нити себе доводиш у какву опасност, а све знаш овде ко дворска луда, значи реци то што, никог ти не оптерећујеш, никога нећеш послати на робију за то, а мени ћеш помоћи. Немам везе са тим и сам знаш, а робијам 16 месеци како сам ја овде. Сви се бојите неке глупости причате и нећете да кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу реците окривљеном.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Глупости, што ти значи што сад, видио си кад је човек гурнио тог човека, видели смо ја и ти када је гурнио тога деду и није имао белу капу, био је без капе, то је што је гурнут кроз тај излог и убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро он је то испричао.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу реците сада за ову свађу.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А зашто сад, кад већ зна то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вас сад нисам разумела. Ви причате у исти глас са мношћом и тако брзо, тако уопште пола ствари вас не разумем. Господине Томићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја Брко не знам шта сад, значи што, јел ти лепо, значи Стопарић је дошао касније одакле је он дошао.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте дошао, довео те цивиле, Стопарић је дошао заједно са тим цивилима то смо ја и ти видели, то смо ја и ти видели кад је Стопарић дошао. И ја и ти смо стајали.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кад је човек рекао. Шта је усташе, шта немате муда, побите то и враћајте назад, то смо ја и ти били и чули својим ушима и уперен пушкомитраљез у нас, је ли тако било?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Је ли уватио оног старца?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу то сте већ мало пре.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу реците му за ону свађу у аутобусу, са репетирањем и то.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам објаснио пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците то у очи њему да се свађао, а овде нама није хтео да каже, а свађао се у аутобусу. Ви кажете да се свађао и репетирало оружје.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ти си седио сам на седалу.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте сам сам на предњем седалу са десне стране до врата, а не са леве.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да. Добро. И после ја не знам је ли Пера дошао, нисам сигуран.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам, они су ушли на задња врата, можда, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите га да каже.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да га подсетим, они су ушли можда на задња врата, а не на предња.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Пера и Вук, кад су дошли.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па је ли тако било.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам, не сећам се Вука уопште, знам да је био Вук са нама, а не знам да је ушао у аутобус не могу то рећи.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па зато ти кажем да су били значи који су улазили и излазили из аутобуса.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: О репетирању те председавајућа пита, репетирање оружја. Ко је на кога репетирало.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Репетирање оружја, објаснио сам шта је било. Значи било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему кажите.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи било је.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Значи ко је на кога репетирало, то ме интересује.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Из САЈ-а је онај репетирало на мене и Рамбо.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то реци, то није у аутобусу репетирало на нас.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ја нисам ни рекао у.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па зато то није било.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па објаснио сам и то по ко зна који пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А свађа са Медићем? Кажите му је ли се свађао са Медићем.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Имали су препирку.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па јесте ја и кажем шта је било, је јесам напао на овог, ја сам питао ко је. Нека каже човек.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па рекао сам ја.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мени је у интересу да он каже све, ја би отишао кући сад одавде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја се исто чудим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је окривљени да се ви опет обраћате онако из чиста мира тужиоцу.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па тужилац мене пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Томићу. Не дозволите да вас тужилац провоцира, обратите нам се за заштиту од тужиоца. Реците окривљеном да ли је било свађе или не између њега и Медића и шта је то било, па онда кажете ви сте заборавили, па онда онај део кога се сећате знате.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па кажи сад, што ако је било било шта си ти видио ти кажи, јер ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите му шта је било у аутобусу.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да је било свађе, мени је у интересу да он каже да је мене Драган Медић напао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада окривљени, да каже сведок.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му господине Томићу шта је то било у аутобусу. Опет ви окривљени причате. Мумлате. У сваком случају са микрофоном и непрекидно.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине Томићу за ту свађу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па кажи ти шта си ти рекао и шта је он теби рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ви.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па ти нећеш да кажеш.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам рекао.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па шта си рекао.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекао сам да сам питао ко је то урадио.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Како вас није срамота побили сте децу, ја имам децу кући, рекао сам то.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И ко је устао?

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Први је рекао П-1, ја сам па шта.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И рекао је Драган Медић шта тебе зато боли курац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад господине окривљени Ђукићу, да је то рекао прво овај сведок па и некако, а то што сте ви прво рекли па га подсетили за то.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да има амнезију од повреда главе.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја кажем шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато ми њега питамо да се сети и да оно чега се сећа да вам понови, а јел сте се присетили сад?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ето значи, ти си и онда је устао П-1 и онда си ти с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још нечега, неке околности на које би требало да се суоче, иначе ово овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините није било П-1 и Ђукић, не суочавају се П-1 и Ђукић или П-1 и сведок?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: П-1 је устао и реко је «ја сам па шта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јел знате шта вам тужилац, какве то везе има с Ђукићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, а сад питам ја, да ли је, ето ја бих само замолио да се без мешања било кога са стране да објасни шта је даље било.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Али он је почео да ме испитива нешто у вези П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас испитива у вези П-1, који он?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Господин ме је испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јел знате шта је идеја, да ви кажете, нас овде сад П-1 уопште не интересује, нас интересује, ви треба да кажете шта сте то нама причали да се свађају Медић Драган и окривљени Ђукић. Међутим, ви ћутите, ћутите, ћутите док Ђукић не исприча све шта је он рекао, знате. И онда ви кажете, а сетио сам се сад.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па јел сам поновио сада, шта сад треба, опете да поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се свађао он са Медићем, пустите ви сад П-1, јел се свађао он са Медић Драганом, то сте нама рекли? Овде се окрените ка окривљеном и реците му у очи како су се псовали и због чега.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па због те изјаве што је Брка изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо гледајте у окривљеног, немојте нама да причате, нама сте рекли.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ево гледам га у очи. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нама сте рекли, кажите њему.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па јел тако било?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам шта си реко.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ти си реко да знам ко је, значи да не будем вулгаран, ја би му мамицу, јел тако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, тако је.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И онда је он устао и рекао «ја па шта».

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па јесте, па и ја то кажем, шта.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: П-1 господине, ако ја једино још, ја ћу морати да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић какве везе има са тим, пазите ви нама кажете свађају се Ђукић и Медић у аутобусу, Драган, и сад од једном ту се појављује П-1 приликом суочења.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи господин ме је почео да пита у вези П-1 од кад га знам до кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али то је било све пре суочавања.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Дозволите, па имам право да ишта кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немате право да кажете док вам суд не да реч. А сада приликом обављања радње суочавања ја вас опомињем.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Онда ништа. Ја више немам ниш да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа више да кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али морате да одговарате на питања, иначе можемо да вас казимо. А сада значи суочавате се на ону околност коју сте рекли нама да се Ђукић свађао са Медић Драганом, то ви нама треба да причате, то треба њему да кажете, то треба да му кажете. Да ли се он свађао са Медић Драганом, нико нас други ту не интересује.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте, јесте, свађао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То треба да му кажете, то он није рекао, кажите му.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте, свађао си се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, гледајте га у очи и реците му.
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Са Медић Драганом.
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: А што сам се вађао?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па псовали сте се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте га у очи и кажите му.
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јел Драган Медић реко мени шта те Брко боли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени сачекајте да вам сведок каже, не прекидајте га. Изволите господине Томићу.
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па нисам се ја тако суочавао са П-1, исто нисте. Пуштали П-1 да ме напада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Томићу, а ви примедбу уколико сматрате да вам се крше нека права на одбрану овде у току поступка, молим вас да изнесете по завршеној радњи суочавања. Окрените се и кажите му што су се псовали и којим речима. Јел се сећате псовке?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Прво си ти Брко псовао и онда је он теби одговорио псовком.
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па јесте, тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Медић Драган.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему кажите.
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи Ђукића је Медић Драган опсовао.
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Шта ми је реко? Шта је реко Медић Драган?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Теби?
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па мени ако на мене псује, ваљда мени говори.
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па то је.
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја то нисам чуо, али добро, ти си чуо. Ја сам реко шта сам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Да ли има још неке околности на које би требало да се суоче окривљени и овај сведок.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нигде одговор, мислим, колико сам схватио Медић је псовао њега, а Ђукић је псовао Медића, е сад ако Ђукић није чуо да га Медић псује, што онда он псује Медића, ето то би ја сад, мислим, да ли је сад, ето нека каже сведок да ли је Ђукић псовао Медића?
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја нисам псовао Медића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли псовали, ево каже тужилац. Кажите му јел псовао Медића?
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ђукић јел псовао Медића?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па реци, шта ме гледаш.
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па гледам у тебе брате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што је суочење.
СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ти си значи буквално, значи цитираћу буквално речи «јебем му мамицу ко је то направио».

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па то је тако све, то и јесте све било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Све је тако било.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи јел сте тражили да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо заиста да констатујемо да је суочење завршено. Изволите молим вас окривљени Ђукићу вратите се на место.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се суочење окривљеног Шолаја Миодрага и сведока Томић Милована па окривљени и сведок окренути лицем у лице, један другоме исказују:

Везано за то да ли је Шолаја био у дворишту или не? Кажите му јесте ли га видели у дворишту.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Јесте ли ме видели у дворишту и ским?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево господин Томић ће сада вама да каже.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам изјавио значи да сам те видио, да си био у дворишту, и да си, реко сам да сам те видио после код аутобуса.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Није тачно. А с ким сам ја то био у дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, реците ви њему, нисам био у дворишту.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Реко сам није истина, нисам био у дворишту.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Како ниси био?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нисам био у дворишту, сто посто. Добро како сам био у дворишту кад ме је, Ђукић Жељко био с вама кад сте ви видели мене?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам ти реко ди смо те видели.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: А јел Ђукић Жељко био, питам ја вас, јел Ђукић Жељко био ту с вама кад сте ви мене видели? Мислим, ко још може да потврди да сам ја био у том дворишту, да сте ме видели, баш у том, можда сте ме видели у неком другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите му јесте ли га видели ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја значи кажем да сам га видио и да сам га видио на улици.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Није истина.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добро.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: У том дворишту ме ниси видио сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел има још нечега. Бранилац Саша Петровић, да ли има још неке околности да се суоче њих двојица? Не, добро, то је то.

Констатује се да је суочавање завршено.

Хвала вам.

Кажите ми сада, да ли сада још неко има нешто да пита овога сведока. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање окривљеног Боројевића смо сазнали надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак, Муса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, јуче је био сведок Саша Цвјетан, који је рекао да је по његовим сазнањима те људе и ту децу, жене и децу у том дворишту да су те људе побили Ковачевић и лице које има надимак Муса. Па вас ја сад питам, шта ви о томе можете да кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ово је, ово је не безобразлук, ово је баш претеривање. Прво господине, поставите ми право питање од кад сам добио надимак Муса, од кад имам надимак Шића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад имате надимак?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ово је баш сад безобразлук, намерно, значи намерно ме живцира да ми трећи пут, не ово је намерно, ово је провокација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да вам позли, молим вас, немојте да вам позли.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не, ово је провокација. Прво господине поставите ми питање за први надимак па поставите ми питање за други надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не, па не мож, шта ми диже живце на хиљаду степени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу, тужилац вам уопште ништа он сам није рекао, он је вама само предочио шта је јуче нама рекао Цвјетан Саша.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Он је значи буквално, јесте ли чули шта је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питао вас је, тужилац вам је само прочитао шта је рекао Цвјетан Саша, Цвјетан Саша је овде нама рекао сви ми.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ма он је мало пре мене читао и Стопарићеву изјаву, па не може он мене да натера, да мени метне нечије речи у уста. Ја не знам шта је, ви ако то дозволите, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, био је овде јуче Цвјетан Саша, он је на издржавању казне у Сремској Митровици, и он је причао ту причао и каже ја сам после тога чуо Никола Ковачевић и извесни Муса су пуцали у те цивиле. Међутим, ми питамо онда како се зове Муса, он каже немам појма. И сада Боројевић пита који је ваш надимак, ви кажете Муса, од кад вам је тај надимак, пре или после Подујева?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја сам тај надимак добио значи кад сам био у Великој Кладуши, ако господин није знао да му ја појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је кад. Не знамо кад сте били у Великој Кладуши?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи Шића сам добио надимак кад сам био мали, а надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, мали кад сте били, извините.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: А надимак Муса сам добио кад сам био у Великој Кладуши кад сам водио «бабине», сад сам појаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како су вас звали на пример стари «Шкорпиони» Муса или Шића?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: И једно и друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у овој јединици у Подујеву, шта су више користили?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Више на моторолу је више користито име Муса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел био још неки Муса у јединици "Шкорпиони" сем вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја не знам, можда и је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ја вама кажем, да када су јуче довели Цвјетан Сашу са издржавања казне да сведочи у овом предмету, он каже неки Муса и неки Ковачевић су пуцали у те цивиле, то је нама реко јуче овде Цвјетан Саша, сви смо чули?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, немојте ви да шапућете молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то тужилац пита, шта ви кажете на то, ево ми вама морамо да пренесемо, знате, то је Цвјетан Саша јуче дошо и рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па добро, сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел јесте пуцали или нисте пуцали, јел то истина или није истина?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Које?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то што каже Цвјетан Саша, јел то истина или није истина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на ово не морате да одговарате.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Не разумем, које господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То да сте пуцали у цивиле ви и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте овде господине Томићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја пуцао у цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам, то је рекао Цвјетан Саша јуче.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па дај, баш ме, не да ћеш ми дигнит скроз, значи скроз, завршићу у болници, па та провокативна питања морате оставити за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато ви немојте да гледате у тужиоца него гледајте у монитор или у мене.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Па не могу госпођо да се обуздам значи, добро брате ја сам извршилац по њему, ајде ја сам извршилац и крај приче. Шта радим на слободи, шта сам радио у ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај део ћемо да избришемо.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Немојте ми баш толко, немојте баш бит толко, ни мало хуманости нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ни мало људскости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Томићу, данас ћемо завршити обзиром да је радно време суда истекло, обзиром да сте ви овде данас се доста уморили и да је ваше здравствено стање такво да не допушта да вас даље испитујемо, ви ћете да ми кажете колико тражите, ако немате више ништа да кажете, за долазак два пута до сада, јел тако, 3.000,00.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И трошкови исхране. Ја ћу вама да досудим.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ја бих вас молио да ми више не шаљете позиве, он нема ни зере људскости, значи нема хуманости у себи, ако не види, једино ако се прави све лепо, да ми позлива три пута, значи три пута идем да добијам лекове. Дабогда и теби било ко и мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, клетве и то, то не долази у обзир.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Ма шта, па провоцира ме цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме господине Томићу. Колико износи ваша карта за Београд и натраг?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Прошли пут сте ми платили, пошто сам платио и такси, прошли пут сте платили 2.000,00 значи сад такси сам платио и треба платит опет такси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вама исплаћено тих 2.000,00 прошли пут?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Сада треба да ми платите ово што, не знам како ћу, зато што назад исто идем аутобусом и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то вам је 1.500,00 карта.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И превоз до станице, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Досудићемо вам за.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку на име трошкова доласка исплати 2.000,00 динара, колико износе трошкови од Шида до Београда и натраг и до зграде суда, као и до аутобуске станице, и 1.000,00 динара на име трошкова исхране.

При чему ћете добити онолико колико имамо сада на руке, остатак ћемо вам послати на кућну адресу, донеће вам поштар. Можете да идете, али морам још нешто да вам кажем на крају, значи уколико вас суд буде позвао сада неки од наредних пута, док се води овај поступак, или било када, када вас суд позове ви наравно морате да се одазовете на позив суда и морате да дођете.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Значи ја замољавам, да ако је могуће, значи и прошли пут кад сам био позлило ми је, значи здравствено стање ми је угрожено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо увек да водимо рачуна о томе. Сада можете да идете, исплатиће вам овде трошкове.

СВЕДОК МИЛОВАН ТОМИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање за сведока, добро. После сведочења, везано за сведочење сматрате да је Ђорђе Милићевић умро. Суд ће се побринути преко Службе за помоћ и подршку сведоцима о томе како ће сведок да стигне, хвала вам можете да идете, овде ћете у Служби добити кажем вам, онолико пара колико сада имамо, остатак ћете добити на кућну адресу. Е сада да видимо предлоге за следећи пут и да се везано за термине да вам саопштим. Шта сте ви имали окривљени Ђукићу, као предлог за следећи претрес или као неку примедбу, шта сте хтели да кажете на крају. Само, можете и овде, ту је ваше место сада, када је слободно.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па хтео сам да кажем само у вези онога што сам говорио, у вези оне личне карте, није то, не знам због чега, него цео један догађај везано за ту личну карту П-1 описује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за шта да суд прибави?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, ја мислим, пошто је П-1 сведок одакле сам и ја, ја сам 2002., добио личну карту, можда је сведок П-1 имао раније или не, ја не знам, али из тог разлога мислим да човек није имао уопште личну карту па и то можда је помогло да докажем да човек све што прича да прича неистину, ја не знам да ли уопште он имао личну карту тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваш предлог да се прибави значи шта, његова лична карта.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па датум кад је издана, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А датум кад је издата његова лична карта?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па да ли је поседовао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поседовао личну карту када?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па тад кад сам ја од њега узимао личну карту у Пролом бањи, како је он навео да сам ја узео од њега личну карту, да сам видио из те личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно оружје када сте му давали?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Тачно, ја нисам ни давао оружје, нисам ни тражио личну карту, али не могу то да докажем, пошто другачије тврди, али бар да видимо, ја мислим да није имао ни личну карту, а можда је имао не знам, ја нисам тражио личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О прибављању овога доказа одлучићемо. Шта каже тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сад нисам ништа разумео. Ја сам схватио окривљеног да је он тражио.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: П-1 је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Документацију и да је он пописивао бројеве оружја, пушака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се молим вас на место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сада каже да то није радио. Чекајте како ће да ми одговори кад. Морате, тако ћете одлучити. Је ли Ђукић узимао бројеве пушака и податке лица којима даје пушке или није узимао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, шта ви кажете, човек предлаже да се прибави податак да ли је сведок П-1 марта '99.године имао личну карту. Шта ви кажете везано за тај предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да је предлог бесмислен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала вам. Даље имате још неки предлог?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па имам само да кажем у вези сведока неких да се позову, јел и то предлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада, у овој фази док још увек исцрпљујемо ове предлоге из оптужнице и обзиром да зовемо и оне сведоке на које сте се позивали у одбрани, како ви тако и остали, немојте да предлагете никог мимо тога.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, хтео бих још да кажем нешто, сетио сам се нешто везано за моју браду, можда је врло битно, а могу лако доказати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој фази сада поступка везано за вашу браду?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Само да вам кажем то, само да вам кажем то је кратко. Мени је деда умро 06.06.'98.године, и тада сам имао браду, можда чак кад сам дошо у Подујево, можда сам имао, зато сам се и обријао и ошишао, ја се нон стоп чудим откуд мени на оној личној карти брада, ја никад нисам тако носио ту браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој личној карти?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: 2001., или 2002.године, кад сам добио личну карту на оној фотографији коју је тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадника јединице "Шкорпиони"?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте, тачно, то је из 2002.године, значи када сам се вратио са терена, то сад нисам споменуо, нисам се уопште сетио, кад сам се вратио са терена, кад су се завршиле те борбе на Косову и све то, после два, три, пет месеци, не знам колико, поново сам пустио браду, кажем вам деда ми умро нисам мого ићи на сахрану пошто сам рођен у Борову Селу, и тако мало сам везан за тог деду пошто сам први унук и није битно сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деда је умро годину дана пре него што сте ви носили браду?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Деда је умро у шестом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: '98.године, ја сам носио браду, ... у трећем, истекла је годину дана, разумете шта хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато и питам да ли сте у трећем имали после тих годину дана или сте тек касније?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, да бих то што нисам испоштовао ту годину дана, па сам после поново пустио браду, разумете, ето то је, али у Подујеву не, нисам имао браду сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: И везано да вас замолим да ме пустите да се браним са слободе. Немам везе са овим ништа немам везе, видите сами шта је ово. Још да вам кажем, мени породици сада за месец дана истиче оно четврто дете помоћ што се добија, ја више стварно не знам од чега ће ми уопште да живи породица, то сад још увек добија, сад син пуни две године, и остајем без тих примања за четврто дете, а везе немам са овим, ништа немам, ето тај П-1 ме трпа, видели сте зашто ме трпа, а ви сад одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче шта кажете и за овај предлог везано за укидање притвора?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: А ви мени уведите неке мере предострожности, радите самном шта хоћете, држите ме у кућном затвору, радите шта год хоћете, ја на све пристајем шта ви кажете, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, вратите се на место.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Значи шта год ви кажете ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам данас очекивао од сведока кога је и окривљени Ћукић помињао да ће нам изнети истину, да ћемо нешто бити ближи ономе што тврди Ћукић, али то се није догодило. Него треба тужилац да предлаже да се суоче на околноти да ли се он са Медићем свађао у аутобусу или се није свађао у аутобусу. Стопарић први помиње евентуално свађу у аутобусу, Ћукић је не износи у својој одбрани, кључну ствар свих ових година Ћукић не износи, да је он тај који се бунио и сад ја нисам ближе мишљењу да Ћукић није крив, напротив, епилог ових пет дана рада ме само учвршћује у ономе што је у оптужници наведено. Из тих разлога се противим укидању притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли има још неких предлога?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа ја бих молио сад, ви кажете да нисмо исцрпели све доказне предлоге, ми смо овде имали једног, ајде да кажем, један већи проблем у проблему суочења између П-1, односно препознавања П-1 и оштећених, знате, ми смо то још предлагали на почетку и очекивали смо кад су били оштећени овде да ће бити вршено препознавање. Међутим то је очигледно изостало, ја сам очекивао да ће и тужилаштво управо да би расчивијало што кажу и улогу П-1 и тако даље, да би могли донети коначну одлуку и о његовој судбини, да ће предложити да се изврши то суочење, тим више што су и та деца долазила из Лондона, Менчестера. Тако да овом предлогу, значи ја га у формално правном не стављам сада, али да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, он је евидентиран већ раније.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је евидентиран раније, тако да у овој фази сад да га понављате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, а што се тиче осталих немам. Предлажем исто да видимо са овим сведоцима, па ћемо видети даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте се јавили.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: С обзиром на сведочење данас, сведока Петра Дмитривића, предлажем његово суочење са сведоком П-1 управо у вези исказа сведока П-1 како се он кретао и шта је радио и исказа сведока. Предложио бих и суочење данас дошавшег сведока Томића, али његово здравствено стање је такво да мислим да човек не би издржао још један долазак у суд, па то остављам суду на оцену, али у сваком случају предлажем суочење Дмитривића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја за сада нећу.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу тражити од тужиоца да се изјасни о томе, ми сад уопште о томе нећемо одлучивати, ми ћемо сада на кратко.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице извињавам пре него што се повучете и будете одлучивали о притвору, само сам хтео рећи за мог брањеника. Он је стварно ево ова два, три дана једва издржао, он мени каже ја ћу да издржим јер не жели да се нешто одлаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо евидентирали 18 и тако даље.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, сад у вези овог лечења, када би он могао и ја вас молим да иде што пре у ту болницу и да му се пружи та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је у мојој моћи ја ћу да интервенишем уколико ујутру.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, приликом било каквог узбуђења или било шта, кад он дође њему већ овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Медић је овде јел тако? Овде, можете али само онолико колико суд то треба да зна, и суд се не разуме баш у.

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Врло кратко, ја сам се пре пар дана договорио са доктором али сам заборавио браниоцу да кажем, да ћу 02.фебруара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазите на лечење?

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Да, ја сам вас молио да ме пошаљете у неку бољу установу, ви то нисте урадили, ја морам у затворску болницу, јер ја сам провалио значи да падам доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како ми не одлучујемо, ми.

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Мој шећер је од 3 до 22.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гдећете да идете, знате ја не одлучујем где ћете да идете.

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Ја сам вас замолио а ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то не могу да одлучим. Колико су прогнозе да ћете бити у болници обзиром да сада треба да разговарамо и о терминима.

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Па зато сам ја сво ово време и одлагао, пошто видим да не знате, и да мислите да то може да буде готово за један, два или три дана. То је минимум неких десет дана до петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш боравак у болници?

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Да, неки минимум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, хвала вам.

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Е то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Желим само да кажем још ово што сам тражио да се пустим да се браним са слободе, па каже господин тужилац као један разлог да нисам навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ваш предлог, значи ви сте дали свој предлог, ви сте га образложили и предложили.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, али господин тужилац каже да нисам хтео да споменем, а ја сам изнео у својој изјави то да је био сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не,не, вратите се молим вас. Слушајте оптужени у овој фази уопште то сад не можете да причате, нити је ово манир вашег понашање није манир понашања овде у овој судници нити у било којој другој судници света цивилизованог. Ајде молим вас вратите се на место, ви сте изнели предлог, образложили га.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, тужилац је реко неистину по мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да се вратите на место. Ми ћемо се сада повући. Боројевић изволите, нисам вас видела извините.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Само ако може изјава Горана Стопарића из 2003.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова коју је тужилац предложио да се прочита а браниоци се противили читању и предложили да зовемо Стопарића, добро. Доставићемо вам.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Први пут, јел то у децембру 2003., јел тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставићемо вам то све у фотокопији.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Е то ми треба, због неког доказа знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је евидентирано, хвала. Повућићемо се тако што ћемо искључити микрофоне и повући се мало унатраг.

Е овако, суд је одбио предлог окривљеног Ђукића да му се притвор укине, налази да и даље стоје разлози због којих је притвор до сада одређен и више пута продужаван. Везано за наше, ми смо имали неке две опције, односно једну опцију да суђење у овом предмету буде 11. и 12. фебруара, имајући у виду ову информацију коју смо сада добили од окривљеног Медића, наши следећи термини овога већа и суднице која је слободна у овој згради су 11. 12. и 13.март, због тога што заиста би могли да радимо и негде тамо крајем фебруара међутим слободних судница овде у згради суда нема.

Тако да ћемо следећи претрес држати тамо значи 11. 12. и 13.март.

За тада ћемо позвати ове сведоке које смо вратили јуче, судница три. Не знате каква је тројка, али то је то што можемо да добијемо и Олујић Рајка ћемо пробати да видимо шта је са њим, он је за данас примио позив, не знам зашто није дошао. Постоји уколико се благовремено јавимо, неколико месеци такође унапред. Ја ћу овде да се побринем за ово колико могу, тамо од сутра већ и да видим шта је са том затворском болницом и неком другом установом.

За сада смо завршили у 16.00 часова.

Видимо се 11. марта.

Записничар

Председник већа-судија